

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 74

I Legislatura

Any 1981

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 28

tercera i darrera reunió
tinguda el dia 25 de setembre de 1981

SUMARI

- Es reprèn la sessió, suspesa abans-d'ahir, dia 23, a dos quarts i onze minuts de deu del matí.*
- El M. H. Sr. President obre el termini de trenta minuts per a presentar propostes de resolució, fa diverses observacions respecte a aquesta qüestió (p. 2015) i suspèn la sessió a dos quarts i dotze minuts de deu del matí.*
- La sessió es reprèn quan manquen tres minuts per a tres quarts de sis de la tarda.*
- El M. H. Sr. President anuncia l'ordre de discussió de les propostes de resolució que ha donat el sorteig (p. 2015).*
- Pren la paraula el Diputat I. Sr. Alavedra, en nom del G. p. de Convergència i Unió, el qual anuncia la retirada d'una de les resolucions que havien presentat i passa a defensar les quatre restants, tres de les quals han estat transaccionades amb el G. p. d'Esquerra Republicana (p. 2016). El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, interromp el parlament del Portaveu del G. p. de Convergència i Unió per una qüestió d'ordre (p. 2016). Es produeix una disputa entre el M. H. Sr. President i l'esmentat I. Sr. Diputat. Aclarida la qüestió d'ordre, el Diputat I. Sr. Alavedra continua el seu parlament (p. 2017). Intervé tot seguit el Diputat I. Sr. Martín i Toval per al torn en contra, en nom del G. Socialista (p. 2017).*
- El Diputat I. Sr. Alay, en nom del G. p. d'Esquerra Republicana, intervé per defensar les sis propostes de resolució que manté el seu Grup després d'haver-ne retirat dues i d'haver-ne transaccionat tres amb el Grup de Convergència i Unió (p. 2019). Pren la paraula el Diputat I. Sr. Martín i Toval per a un torn en contra (p. 2020).*
- Intervé novament el Diputat I. Sr. Martín i Toval, pel G. Socialista, per defensar les cinc propostes de resolució presentades pel seu Grup (p. 2021). Fa el torn en contra el Diputat I. Sr. Alavedra (p. 2022).*
- Pren la paraula el Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, per defensar les quatre propostes de resolució presentades pel seu Grup (p. 2023). Per al torn en contra pren la paraula el Diputat I. Sr. Alavedra (p. 2024).*
- Pren la paraula el Diputat I. Sr. Capdevila per defensar les dues propostes de resolució presentades pel G. p. de Centristes (p. 2025). Per al torn en contra intervé el Diputat I. Sr. Ribó (p. 2026).*
- El M. H. Sr. President fa unes consideracions sobre el procediment que se seguirà en les votacions (p. 2026). Es passa a votar tot seguit la proposta núm. 1 del G. p. de Convergència i Unió sobre la transferència de funcions i ser-*

veis de les Diputacions a la Generalitat, que és aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 56 abstencions (p. 2026).

Es passa a votar tot seguit **la proposta resultant de transaccionar la núm. 5 del G. p. de Convergència i Unió i la núm. 1 del G. p. d'Esquerra Republicana** sobre la concertació autonòmica i els projectes de llei d'harmonització i de bases de règim local, que és aprovada per 80 vots a favor, 15 en contra i 31 abstencions (p. 2026). El Diputat I. Sr. Ribó, en nom del G. p. del PSUC, fa explicació de vot de les dues votacions anteriors (p. 2026). Pel mateix motiu intervé el Diputat I. Sr. Alavedra, el qual es retira tot seguit en fer-li el M. H. Sr. President una observació reglamentària (p. 2027).

Es passa a la votació de **la proposta núm. 2 del G. p. d'Esquerra Republicana** relativa a la policia autonòmica, que és aprovada per 56 vots a favor, cap en contra i 71 abstencions (p. 2027). Després es vota **la proposta núm. 3 del G. p. d'Esquerra Republicana**, que fa referència a la ràdio i la televisió. És aprovada per 112 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions (p. 2027). En acabat es passa a votar **la proposta núm. 4 del G. p. d'Esquerra Republicana** sobre el servei d'estadística de la Generalitat, que s'aprova per 56 vots a favor, cap en contra i 72 abstencions (p. 2027). Es vota tot seguit **la proposta resultant de transaccionar la núm. 2 del G. p. de Convergència i Unió i la núm. 6 del G. p. d'Esquerra Republicana**, referent al control alimentari. És aprovada per 71 vots a favor, cap en contra i 56 abstencions (p. 2027). A continuació es vota **la proposta núm. 8 del G. p. d'Esquerra Republicana** sobre l'assignació d'inversions i ajuts a les petites empreses. S'aprova per 71 vots a favor, cap en contra i 56 abstencions (p. 2027). Després es passa a votació **la proposta núm. 9 del G. p. d'Esquerra Republicana** relativa a la política d'endeutament públic, que s'aprova per 77 vots a favor, cap en contra i 48 abstencions (p. 2027). Tot seguit es vota **la proposta fruit d'una transacció entre la núm. 10 del G. p. d'Esquerra Republicana i la núm. 4 del G. p. de Convergència i Unió**, sobre les prioritats en les negociacions de la Comissió Mixta de Traspassos, que s'aprova per 56 vots a favor, cap en contra i 72 abstencions (p. 2027). Finalment es passa a votació **la proposta núm. 11 del G. p. d'Esquerra Republicana** referent a un nou projecte de llei de finances públiques, que és aprovada per 56 vots a favor, cap en contra i 72 abstencions (p. 2028).

Acabades les votacions relatives a les propostes dels G. p. d'Esquerra Republicana i de Convergència i Unió, el Diputat I. Sr. Pedrós intervé per a explicació de vot, en nom del G. p. de Centristes (p. 2028). Per la mateixa raó pren la paraula el Diputat I. Sr. Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 2029). Li respon el Diputat I. Sr. Pedrós per al·lusions (p. 2030) i li replica el Diputat I. Sr. Hortalà (p. 2030).

Es passa a votació **la proposta núm. 1 del G. Socialista** sobre la manca de programa sobre política general per al proper període de sessions, que és rebutjada per 57 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció (p. 2030). Després es vota **la proposta núm. 2 del mateix Grup** sobre els suports parlamentaris del Govern, que també és rebutjada per 57 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció (p. 2030). **La proposta núm. 3 del G. Socialista**, referent a un canvi en la política de l'Executiu, passa a votació i és rebutjada per 58 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 2030). Tot seguit es vota **la proposta núm. 4 del G. Socialista**, relativa a la lluita contra l'atur, que és aprovada per 58 vots a favor, 55 en contra i 15 abstencions (p. 2031). Finalment es vota **la proposta núm. 5 del G. Socialista**, que demana que el Parlament estudiï les possibles incidències dels acords de la concertació autonòmica, que és aprovada per la unanimitat dels presents (p. 2031).

El Diputat I. Sr. Capdevila intervé per a explicació de vot, en nom del G. p. de Centristes (p. 2031). Es passa després a votar **l'apartat primer de la proposta núm. 1 del G. p. del PSUC** en què es reprova la política del Consell Executiu, que és rebutjat per 57 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 2032). Havent quedat decaigut l'apartat segon, es posa a votació **l'apartat tercer de la proposta núm. 1 del G. p. del PSUC**, referent a la compareixença dels Consellers davant les Comissions parlamentàries, que és rebutjada per 57 a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 2032). Tot seguit es vota, amb unes modificacions prèvies, **la proposta núm. 2 del G. p. del PSUC**, relativa a l'elaboració d'un informe per la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre els acords de concertació autonòmica, per tal d'ésser discutit en un Ple del Parlament i, si s'esqueia, perquè servís de base per a la interposició davant del Tribunal Constitucional d'un recurs d'inconstitucionalitat, proposta que és rebutjada per 24 vots a favor, 71 en contra i 34 abstencions (p. 2032). Es vota després **el segon apartat de la proposta núm. 3 del G. p. del PSUC**, referent a la presentació al Parlament d'un pla de mesures urgents, que és aprovat per 74 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 2032). Finalment es vota **la proposta núm. 4 del G. p. del PSUC**, relativa a un acord de govern unitari, que és rebutjada per 23 vots a favor, 72 en contra i 35 abstencions (p. 2033).

Intervenien per a explicació de vot els Diputats I. Srs. Ribó, del G. p. del PSUC (p. 2033), Alavedra, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2033), i Capdevila, del G. p. de Centristes (p. 2033).

Es passa a votació **la proposta núm. 1 del G. p. de Centristes**, referent a la compareixença dels Consellers de Governació, Ensenyament i Política Territorial davant les Comissions respectives, que és aprovada per 92 vots a favor, cap en contra i 34 abstencions (p. 2033). Tot seguit es vota **la proposta núm. 2 del G. p. de Centristes**, relativa a l'aplicació dels principis de la Llei de Mesures urgents sobre la Funció Pública, que és aprovada per 91 vots a favor, cap en contra i 37 abstencions (p. 2033).

Intervé el Diputat I. Sr. Martín i Toval per a explicació de vot, en nom del G. Socialista (p. 2033). Així mateix ho fa el Diputat I. Sr. Alavedra, en nom del G. p. de Convergència i Unió (p. 2034). Per al·lusions demana la paraula el Diputat I. Sr. Martín i Toval (p. 2034). Es produeix una discussió per qüestions reglamentàries entre l'esmen-

tat I. Sr. Diputat, el M. H. Sr. President i el Diputat I. Sr. Camps i Rovira, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2035). També per a explicació de vot pren la paraula el Diputat I. Sr. Ribó, en nom del G. p. del PSUC (p. 2035). El Diputat I. Sr. Camps i Rovira intervé per una qüestió d'ordre i li replica el Diputat I. Sr. Ribó (p. 2035). Finalment, i també per a explicació de vot, intervenen els Diputats I. Srs. Hortalà, pel G. p. d'Esquerra Republicana (p. 2035), i Capdevila, pel G. p. de Centristes (p. 2036).

Es passa al punt següent de l'ordre del dia, que és **la moció subsegüent a la interpel·lació sobre la reglamentació d'escorxadors**, presentada pel Diputat I. Sr. Ayguadé, del G. Socialista, el qual intervé per defensar-la (p. 2036). Per a defensar les esmenes presentades pel G. p. de Centristes, té la paraula el Diputat I. Sr. Roselló (p. 2037). L'H. Sr. Conseller de Sanitat intervé per respondre unes al·lusions (p. 2038). Per defensar llurs respectives esmenes fan ús de la paraula, en nom dels G. p. d'Esquerra Republicana i de Convergència i Unió, els Diputats I. Srs. Torres i Fonolleda (p. 2039). El Diputat I. Sr. Ayguadé els respon i accepta les esmenes presentades a **la moció** (p. 2040). Posada aquesta a votació, és aprovada per la unanimitat de la Cambra (p. 2041).

Es passa al darrer punt de l'ordre del dia, que són **les preguntes amb resposta oral**. Pren la paraula el Diputat I. Sr. Lorda, del G. Socialista, per formular una **pregunta al Consell Executiu sobre el procés de pre-inscripcions i matriculació d'alumnes als INB de Catalunya** (p. 2041). Li respon l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 2041). Li replica el Diputat preguntant (p. 2042) i respon novament l'H. Sr. Conseller (p. 2042).

La segona i darrera de les preguntes, sobre **quines mesures pensa adoptar el Consell Executiu perquè l'assignatura de llengua i literatura castellanés**, la formula el Diputat del G. p. d'Esquerra Republicana, I. Sr. Vicens (p. 2043). Li respon l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 2043). Intervenent novament l'I. Sr. Diputat preguntant i l'H. Sr. Conseller (p. 2045).

El M. H. Sr. President aixeca la sessió quan manquen dos minuts per a les deu de la nit (p. 2045).

La sessió, suspesa abans-d'ahir, es reprèn a dos quarts i onze minuts de deu del matí per tal que els Grups parlamentaris lliurin llurs propostes de resolució, i s'aixeca un minut més tard. Es reprèn novament quan manquen tres minuts per a tres quarts de sis de la tarda. Presideix el Molt Honorable senyor Heribert Barrera, acompanyat de la totalitat dels membres de la Mesa. Assisteixen aquesta l'Oficial Major, Sr. Pitarch, i el Lletrat Sr. Vintro. Al banc del Govern seuen el Molt Honorable senyor President de la Generalitat i els Honorables Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura i Mitjans de Comunicació, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, d'Indústria i Energia, i de Comerç i Turisme.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Senyores i senyors Diputats, continuant el punt primer de l'ordre del dia, debat general sobre acció política i de govern, abans d'ahir van finir les intervencions dels Grups, i aleshores, d'acord amb la seqüència en coneixement ja de la Cambra, començarà a partir d'aquest moment, és a dir, de les nou i quaranta-dos minuts, el termini de trenta minuts per presentar propostes de resolució. Recordo que aquest termini s'acabarà mitja hora més tard, que la Mesa es reunirà seguidament per admetre a tràmit les resolucions, les propostes de resolució que siguin congruents amb el de-

bat, i que, aleshores, quedarà obert un nou termini, en el qual no és necessari que ens tornem a reunir, que l'anunciem des d'ara, un nou termini que acabarà a dos quarts de cinc de la tarda perquè els Grups presentin, si s'escau, propostes transaccionals. La sessió es reprendrà a les cinc de la tarda.

Se suspèn la sessió.

El Sr. ALAVEDRA (*de l'escó estant*): L'ordre de debat de les resolucions serà d'acord amb el de presentació?

El Sr. PRESIDENT: D'acord amb les normes que van ser distribuïdes, és a dir, l'ordre de presentació amb una neutralització dels deu primers minuts, com s'havia fet anteriorment.

Bé, se suspèn la sessió.

(*Són dos quarts i dotze minuts de deu del matí.*)

(*Es reprèn la sessió quan manquen tres minuts per a tres quarts de sis de la tarda.*)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Com a conclusió d'aquest debat, tots els Grups parlamentaris han presentat propostes de resolució i tots ells dintre del termini dels deu minuts que havíem considerat d'acord amb les normes que equivalien a una presentació simultània. S'ha procedit al sorteig i aquest sorteig ha donat com a ordre de discussió: en primer lloc, la proposta del Grup de Convergència i Unió; en segon lloc, la proposta del Grup d'Esquerra Republicana; en tercer lloc, la proposta del Grup Socialista; en quart lloc, la proposta del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, i, final-

ment, la proposta del Grup parlamentari de Centristes.

Anem a començar el debat respecte a aquestes propostes de resolució, seguint l'ordre esmentat i d'acord amb el que disposa l'article 120 del Reglament, és a dir que cada una d'aquestes propostes tindrà un torn a favor i un torn en contra, cadascun d'ells de deu minuts.

Comencem, doncs, amb la proposta del Grup parlamentari de Convergència i Unió, sobre la qual voldria precisar que en alguns aspectes ha quedat retirada per a ésser substituïda per una proposta transaccional juntament amb el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a defensar aquesta proposta té la paraula el Diputat senyor Alavedra.

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, d'acord amb l'article 120 del Reglament d'aquest Parlament, el nostre Grup parlamentari presenta cinc resolucions. En aquest mateix moment retiro, de part del Grup, la resolució número 3, que feia referència al Pla de reconversió tèxtil i la seva execució. Per tant, queden quatre resolucions. Una pròpiament del nostre Grup i tres de transaccionades amb el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. D'aquestes quatre, tres fan referència a tres dels grans temes que han sortit en el debat: Diputacions, traspassos i valoracions, i el tema dels pactes autonòmics, la concertació autonòmica. L'altra fa referència —la que queda— a la política de serveis, de fets, que comentàvem també en el debat d'abans-d'ahir i, concretament, fa referència al control parlamentari i defensa del consumidor.

Diputacions: la nostra proposta de resolució fa referència a la continuació de les gestions iniciades en les quatre Diputacions catalanes, i amb assistència del Govern central, per a dur a terme, en el marc estatutari, la transferència de serveis que tinguin les característiques següents: haver estat creats per la Mancomunitat o per la Generalitat, la Generalitat republicana; o creats per les Diputacions i que tinguin un àmbit d'aplicació supraprovincial o requereixin un planejament coordinat. El segon paràgraf diu que s'ha de comptar amb dotacions pressupostàries, costos directes i indirectes, personal i els elements patrimonials. S'insta, en aquesta mateixa proposta de resolució, el Consell Executiu a informar la Comissió primera del Parlament de la marxa de les gestions i els seus resultats.

L'altra proposta de resolució que volia defensar en aquest moment és la que fa referència a traspassos i valoracions, que va ser un dels grans eixos del discurs del President de la Generalitat, i del debat. En la política de traspassos es donen instruccions al Consell Executiu perquè a través de la Comissió Mixta de Traspassos s'estableixin unes prioritats, unes prioritats que seran les prioritats d'una part de la Comissió, i, com que hi ha l'Estat, això no pot significar per part de la representació de la Generalitat posposar cap altre traspàs, però sí que hi ha uns ordres de preferència, que són tots els traspassos en matèria laboral, responent a diverses resolucions d'aquest Parlament en altres debats que han precedit el debat actual, i també tots aquells traspassos que permetin d'incidir sobre la situació social i econòmica de Catalunya: ensenyament universitari, obres hidràuliques, turisme i mitjans de comunicació. Aquestes prioritats de negociació en la part catalana ja fo-

ren indicades en el debat de dimarts, dia 22, pel President de la Generalitat.

El segon paràgraf d'aquesta proposta de resolucions fa referència al tema essencial de les valoracions. S'insta el Consell Executiu a activar aquesta negociació de valoracions, i, a més a més, ha de pensar el concepte de cost efectiu que preveu l'Estatut, amb els costos directes, evidentment, que són els que ja hi ha en les primeres valoracions, però en els costos indirectes tots ells, «la totalitat», s'hi diu, és a dir, amb la part alíquota dels serveis centrals, els costos de coordinació i direcció estatals, i les inversions també en la seva totalitat, no solament les inversions de conservació, millora o substitució, sinó també les noves inversions, i això sense cap interferència d'organismes no previstos a l'Estatut, sinó seguint les pautes de negociació marcades únicament i exclusivament per l'Estatut.

La tercera proposta de resolució, també transaccionada amb Esquerra Republicana de Catalunya, que voldria defensar actualment fa... *(El senyor Ribó s'aixeca per parlar.)*

El Sr. PRESIDENT: Prego que no s'interrompi..., un cop hagi acabat el senyor Alavedra...

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: D'acord amb l'article 65 del Reglament, que diu que en qualsevol moment del debat un Diputat pot demanar al President l'observança del Reglament, a nosaltres ens sembla que, d'acord amb les normes del debat, s'està incorrent en un error, ja que nosaltres havíem entès que Convergència i Unió, el Grup de Convergència i Unió havia retirat una sèrie de resolucions, però no havia canviat resolucions pròpies. I sembla que, per exemple, en la que se'ns acaba de defensar hi ha canvis. Si hi ha canvis, segons les normes que interpreten l'article 120.1 i 3, aquesta defensa i votació han de passar al final de les que s'han presentat a sorteig, i amb totes les normes anteriors; em refereixo en concret al quart paràgraf de la interpretació que ha fet la Mesa de l'article 120.1 i 3.

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: En quin sentit, senyor Ribó, hi ha canvis? Hi ha canvis en què, en els textos presentats...?

El Sr. RIBÓ: S'ha incorporat en el text de Convergència i Unió un text transaccionat amb Esquerra Republicana, cosa que és perfectament legítima, però aleshores, d'acord amb aquestes normes, canvia l'ordre. Diu el darrer paràgraf de la plana d'interpretació de l'article 120.1 i 3 que «s'entendrà, als efectes de debat i de votació, que el conjunt de textos que formen una sola proposta i que el moment de presentació és el corresponent a l'últim text presentat».

El Sr. PRESIDENT: Però això és a efectes de votació.

El Sr. RIBÓ: «S'entendrà als efectes de debat i votació», diu. *(Remor de veus.)*

El Sr. PRESIDENT: Bé, el que vol dir el senyor Ribó és que, en efecte, aquí diu «als efectes de debat i de votació», que el conjunt dels textos formen una sola proposta, és a dir, que les propostes transaccionades s'haurien de defensar... El que passa és que aleshores, quin Grup les defensa?

El Sr. RIBÓ: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Em penso que el senyor Ribó fa un error. «Si un Grup, després de presentada una primera

proposta, l'amplia o la complementa més tard» —però aquest Grup mateix— «s'entendrà, als efectes de debat i de votació, que el conjunt dels textos forma una sola proposta i que el moment de presentació és el corresponent a l'últim text presentat». Això fa referència només a noves propostes, després d'haver-ne presentat ja alguna, mentre que per a les propostes de resolució transaccionals és el paràgraf següent, que diu «es votaran en el moment que correspongui a les darreres de les propostes substituïdes», però no parla per res de debat, de manera que em sembla que el senyor Ribó va equivocat.

El Sr. RIBÓ: Bé, a efectes de presentació i per a mantenir la garantia de defensa jurídica de tots els Grups, aquesta proposta transaccional que se'ns està llegint ha estat presentada hores després...

El Sr. PRESIDENT: No, no. El text de les normes és ben clar: «Les propostes de resolució transaccionals es votaran.» Una proposta transaccional no introdueix elements nous; per tant, no hi ha cap mena d'indefensió, senyor Ribó. Tots els elements de la proposta estaven continguts en les propostes transaccionades que han quedat retirades. És únicament als efectes de votació que es voten en el moment que correspongui a les darreres de les propostes substituïdes. L'ordre en la discussió voldria dir únicament que, si després d'haver presentat unes primeres resolucions, els deu primers minuts, per exemple, el Grup de Convergència i Unió a l'últim minut n'hagués presentat unes altres, s'entendria que tot el bloc li corresponia al moment de presentació darrer. Això és el que vol dir el paràgraf al qual vostè es referia, i aquesta em sembla que és la interpretació de la Mesa.

El Sr. RIBÓ: Acceptem plenament aquesta interpretació, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. El senyor Alavedra pot continuar. Encara que hagi estat una interrupció, prego que ho excusi. Calia potser aclarir aquest punt perquè no hi hagués cap dubte per part de ningú.

El Sr. ALAVEDRA: Moltes gràcies, senyor President. Estava parlant de la proposta de resolució que fa referència als pactes autonòmics. Nosaltres considerem que hi ha amenaces per a l'autonomia de Catalunya contingudes en els pactes de concertació autonòmica i el seu futur desenvolupament legislatiu —faig referència, fonamentalment, a la LOAPA i al Fons de Compensació Interterritorial, Projectes de Llei d'Harmonització i de Bases de Règim Local, això és un altre tema—, i s'insta el Consell Executiu perquè «prengui totes les mesures adients, entre les quals recursos d'inconstitucionalitat, quan s'escaigui» i sí s'escau, i, evidentment, «previs els tràmits legals», és a dir, prèvia la intervenció del Consell Consultiu de la Generalitat, i amb l'objectiu que no siguin rebaixades les competències reconegudes a l'Estatut d'Autonomia. En el debat ja vam tenir ocasió de fixar la nostra posició sobre els pactes autonòmics, i aquesta és una proposta de resolució que és conseqüència de la nostra posició i de vetllar perquè no hi hagi absolutament cap rebaixa de l'Estatut d'Autonomia.

La proposta de resolució que fem en el camp del control alimentari i de defensa del consumidor és que, «mentre no siguin aprovades les lleis sobre control alimentari i de defensa del consumidor» —que haurà de fer aquest Parla-

ment de Catalunya, el Consell Executiu —«prengui totes les mesures per tal d'assegurar l'adequada coordinació dels serveis de la Generalitat per a assolir la màxima eficàcia...» en un tema que és un tema candent avui dia en la població de Catalunya, considerant cinc aspectes bàsics: la producció primària, les indústries alimentàries, els canals de distribució, el comerç i el control sanitari. Es tracta en definitiva, com deïem també en la intervenció del nostre Grup en el debat d'abans d'ahir, de reforçar el camp de la higiene alimentària, d'assegurar la qualitat dels aliments, de crear la infraestructura adequada i la normativa legal i de coordinar els serveis, fonamentalment entre tres Departaments: Agricultura, Comerç i Sanitat.

Aquestes, senyor President, són les quatre propostes de resolució que presentem a consideració de la Cambra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Martín té la paraula, suposo que per a un torn en contra.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyores i senyors Diputats, la primera qüestió que sorprèn a l'hora de valorar les propostes de resolució que ens presenta el Grup parlamentari de Convergència i Unió és, al nostre entendre i justament si se'm permet, no la seva incongruència reglamentària amb el debat, sinó la seva incongruència política, parlant en plata. Perquè aquí hem fet un debat del qual tenim la impressió que està resolt, abans que es votin resolucions, des de fora d'aquest Parlament i amb propostes de resolució que procedirem a votar, unes —i aquestes són les primeres que contemplarem, les de Convergència i Unió, i n'hi ha altres en aquest sentit— que, en general, al nostre entendre, no reflecteixen el que ha estat políticament i en profunditat aquest debat. I, malgrat que hem de reconèixer que aquest Parlament no està a l'altura de les preocupacions del poble, del poble de Catalunya, el fet cert és que aquest debat havia despertat com a mínim un cert interès pel seu resultat en els àmbits més conscienciats, més a nivell de ciutadania conscient de Catalunya, i tenim la impressió que amb les propostes de resolució —a les que ara em refereixo són les de Convergència i Unió— que se'ns presenten no donarem sortida a aquesta preocupació.

Per què? Torno a dir, perquè, d'una banda i de manera clara, no donen el to, no responen al que ha estat el debat. El Grup de Convergència i Unió d'alguna manera podria haver intentat suplir la manca de programa que havia ofert el Govern i oferir ell unes línies possibles d'aquest programa d'acció. S'hi toquen elements concrets, jo diria que mal tocats. Mal tocats —passo a considerar-los— perquè no és permisible, al meu entendre, al nostre entendre, des de la perspectiva de l'enfortiment de la Institució catalana, de l'enfortiment de l'autogovern nacional de Catalunya, de l'enfortiment d'aquesta Institució, el Parlament, a que un Parlament que pràcticament va començar les seves tasques com a Parlament tractant del tema de les Diputacions hagi ara, d'alguna manera, de *descabellar* el toro, el brau de les Diputacions de la manera que ens ho proposa el Consell Executiu.

Perquè el tema de les Diputacions políticament és molt clar. En el debat ja es va deixar clar, ningú no dubta de quins són els posicionaments d'una gran majoria d'aquesta Cambra, en la qual, sens dubte, hi ha el Grup de

Convergència i Unió i hi ha el Grup Socialista, els dos Grups que ara estem parlant d'aquest tema. Però també és clar que hi va haver una política del Govern de Convergència i Unió iniciada els mesos de maig i juny, em penso, de l'any 80, contestada en aquest Parlament, acceptada aquesta contestació pel Grup de Convergència i Unió, reformulant els seus posicionaments i donant, en definitiva, àmbit parlamentari a una acció política fonamental per al futur de Catalunya. Doncs bé, ara se'ns demana, un altre cop, un xec en blanc perquè el Parlament no pugui —si no a través de possibles informacions posteriors a nivell de Comissió— debatre en profunditat aquest tema i donar-hi les sortides que fins i tot el Tribunal Constitucional, malgrat que declari la nul·litat i per tant l'anticonstitucionalitat de la Llei de Traspàs Urgent de Diputacions, ens atorga des d'una perspectiva legislativa. El Tribunal Constitucional ens ve a dir que podem legislar sobre aquest tema. I ens diu un marc per a aquesta legislació, marc que en el fons ve a coincidir —i el Consell Executiu i el Grup que dóna suport al Consell Executiu, perquè ja no sabem si n'hi ha més o no que li donen suport, però en tot cas sembla clar que un li'n dóna, el Grup de Convergència i Unió, que té, o intenta tenir cura en la redacció seva sobre el tema de Diputacions de no sortir, sembla, d'aquest marc que li dóna la sentència del Tribunal Constitucional—..., però la sentència del Tribunal Constitucional diu que això ho pot fer el Parlament legislant; el Consell Executiu intenta aportar la possibilitat que el Parlament doni el pes legislatiu que convé per a l'enfortiment —per a l'enfortiment, no ho oblidem— de l'autogovern nacional català. Perquè si tota la tasca competencial de la Generalitat es pogués reduir a tasca de gestió administrativa, a tasca de Consell Executiu, en la seva vessant de gestió administrativa, molt contents estarien aquells qui no volen que s'enforteixi l'autogovern nacional. Per tant, la tasca del Parlament aquí és fonamental, i nosaltres, que no tenim res a oposar al que és fonamental del contingut de la proposta de traspàs, perquè anem, volem anar més enllà, i esperem poder anar més enllà en un futur pròxim, sí que tenim molt a oposar que això ho faci l'Executiu portant —ho torno a dir— la possibilitat que el Parlament pugui exercir una competència ja reconeguda —amb límits, però reconeguda— clarament en la sentència del Tribunal Constitucional.

S'ha retirat la resolució del Pla de Reconversió i no m'hi referiré, però després hi ha altres temes que s'han col·locat, s'han volgut col·locar aquí com a centre, com a temes fonamentals del debat. Però el fonamental del debat, evidentment, no està tractat en aquestes resolucions. Ja tindrem ocasió, com a Grup, de defensar les nostres propostes, que sí que creiem que toquen aquest tema —naturalment des de la nostra perspectiva, però es podria tocar des d'altres perspectives; des de la perspectiva de Govern també—, el tema de fons que ha estat aquí, en aquesta tribuna, durant tots els debats. Es diu que els temes que es toquen sí que són importants. I evidentment que el tema dels traspàs és molt important; és importantíssim el tema dels traspàs; i el tema de les valoracions. Però el que no és important és que es porti en aquest Parlament per —exagero, exagero—, desena vegada un tema, fins i tot amb les mateixes formulacions, idèntiques, del ja votat per

aquest Parlament sobre els mateixos temes. Per què dic això? Perquè la resolució segona, votada per aquest Parlament en ocasió del debat tingut sobre traspàs de serveis de l'Estat a la Generalitat, i publicades les resolucions aprovades en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, número 17, del 31 de desembre del 80 diu: «Que el Consell Executiu doni prioritat a la tasca dels traspàs, atesa la transcendència d'aquests, de cara al ple funcionament de les institucions autonòmiques, tot i tenint cura que les valoracions dels traspàs siguin adequades, tal com indica l'Estatut, als costos efectius, directes i indirectes, dels serveis transferits, i també a les despeses d'inversió que corresponguin.» I això es torna a copiar aquí perquè el Parlament torni a dir-ho. Per què? Perquè abans no servia? Llavors, què és el que es vol dir? Que aquest Parlament ha d'anar dient continuament les mateixes coses al Consell Executiu perquè les faci? Les hi ha de recordar? No saben llegir el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*? Per què es presenten resolucions ja aprovades per aquest Parlament? Jo no dic que aquest sigui l'objectiu; el que dic és que la realitat és que reiteracions de resolucions, textualment, en aquest Parlament desprestigi aquest Parlament. Aquest pot no ser l'objectiu de Convergència i Unió. Jo no dic que en sigui l'objectiu, dic que objectivament fer això desprestigia aquest Parlament. Però és que, a més, es reiteren també resolucions en relació amb prioritats. Aquest Parlament, quan jo sentia les paraules del senyor Alavedra defensant aquesta resolució aquí, ara, a mi em recordaven —i imagino que els qui som assidus en aquesta Cambra, bé perquè hem de ser-ho, perquè som titulars d'un escó, bé perquè acostumen a venir perquè exerceixin la seva professió aquí, com els representants dels mitjans de comunicació, o altres invitats assidus—, podrien recordar paraules gairebé textuals dites des d'aquesta tribuna sobre aquest tema. Però a més, amb riscos en la resolució que es proposa, perquè nosaltres vam fer un debat, —jo diria que amb poc ressò popular, però important almenys quant al que aquí es va dir, i segurament no tan important en els seus resultats i conseqüències a l'hora de valorar la tasca feta per l'Executiu, la qual cosa ja s'ha tractat en aquest debat que estem fent ara— sobre l'atur, i en el debat sobre l'atur varen sortir les resolucions, en les quals es deia, entre altres coses: «Aquest Institut i aquest Institut, els estaments de regulació d'ocupació, etc., el Consell Executiu farà tot el necessari perquè abans del 31 de desembre del 81 siguin a casa nostra.» I ara es fa dir al Parlament que tots els traspàs en matèria laboral convé que vinguin aviat. Això, què significa?: aigualir la resolució anterior, que deia «31 de desembre del 81», i ara corregim això i diem: «que vinguin, quan sigui i quan es pugui». És donar passos enrera, perquè ho és, perquè una resolució del Parlament sobre un tema, evidentment, substitueix a l'anterior resolució del Parlament sobre el mateix tema.

I hi ha el tema de la concertació, que també es planteja. Gairebé totes les resolucions, crec recordar —dic gairebé, perquè les resolucions del Grup Centrista no toquen aquest tema— que toquen aquest tema. El parer del nostre Grup és que aquest tema al Parlament s'ha de tractar, aquí i ara, proposant mesures del Parlament entorn d'aquest tema.

El Parlament ara ja no pot, al nostre entendre, sense el debat previ, parlar d'amenaques segures, quan són intuïdes, i volem estudiar-les, i, si hi són jugar-hi fort per la defensa de la integritat de l'Estatut; no convé que el Parlament ara afirmi que l'Executiu ha de presentar el recurs d'inconstitucionalitat. Mirem en profunditat el tema, valorem el tema, i el Parlament, en tot cas, sí que és aquell al qual, des de la nostra perspectiva, ha d'assignar-se la funció, aquí, de valorar, perquè el paquet fonamental de competències possiblement afectades, amb presumpte risc d'afectació, per la concertació autonòmica, són competències legislatives. Sí que és el Parlament qui, al nostre entendre, ha d'agafar en les seves mans aquest tema, en profunditat, seriosament, des de la perspectiva tècnica i jurídica i des de la perspectiva política, per a donar-li la sortida oportuna.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín, fa estona que ha acabat el torn...

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Acabo de seguida, simplement dient que per la raó primera que aquí he esgrimit —perquè entenem que aquestes resolucions no responen al debat que aquí s'ha fet, no donen una resposta adient—, el nostre Grup s'abstindrà en la globalitat de les resolucions, assenyalant que el nostre plantejament és un plantejament, per tant, de no enfrontar-nos a unes resolucions que són unes resolucions, al nostre entendre, reiteratives, perjudicials per a aquest Parlament en gran mesura, reiteratives i rebaixadores del prestigi del Parlament, i, en una altra mesura, resolucions totes elles que no responen al que ha estat el debat que aquí s'ha fet.

El Sr. PRESIDENT: Per a la defensa de la proposta de resolució del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup d'Esquerra Republicana ha presentat onze resolucions a la consideració d'aquesta Cambra.

N'hi ha dues —la cinquena i la setena— que són retirades, però, de tota manera, volem dir que, respecte a la cinquena, la retirem perquè el Consell Executiu té ja en preparació l'edició del *Llibre blanc sobre l'energia*, i creiem que aquest document, aquesta aportació, pot ser extraordinàriament important perquè després es pugui fer un debat general sobre aquesta matèria.

Referent a l'esmena número 7, que també he anunciat que retiràvem, creiem que el tema de l'atur juvenil és prou important —com el de tot l'atur—, però creiem que s'ha de retirar, ja que el mes de juny hi va haver un debat en aquesta Cambra sobre aquesta qüestió, i és convenient, doncs, que, en primer lloc, el Consell Executiu pugui donar compliment a les resolucions que en el curs d'aquell debat es van aprovar.

Esquerra Republicana de Catalunya ha transaccionat amb el Grup parlamentari de Convergència i Unió tres resolucions: la primera, la sisena i la desena de les que el nostre Grup havia presentat. Sembla que a aquesta matèria se li vulgui treure certa importància —en aquesta transacció— i, principalment, quan es parla de la qüestió de la concertació. Nosaltres creiem sincerament que, si aquesta qüestió és supèrflua o no té importància, ja no sabem què és el que en tindrà. Nosaltres pensem —i per això hem arribat a aquesta transacció amb el Grup de Convergència i Unió— que és molt important la temàtica de la

concertació i totes les lleis que se'n deriven, perquè, malgrat el que es digui en el sentit que les lleis que n'han de derivar no han de repercutir a Catalunya, si es llegeix la Constitució, aquestes lleis afectaran les comunitats autònomes ja existents. S'ha de llegir molt bé l'article 150, apartat 3, de la Constitució, i allà queda prou clar que aquestes lleis afecten totes les comunitats autònomes, perquè no diu, no parla de les ja existents o de les que han de venir.

D'altra banda, hem de tenir present també que aquestes lleis orgàniques poden ser interpretades en qualsevol moment d'una manera o d'una altra, i sempre estarem amb l'angoixa de saber quina interpretació els governants de Madrid poden donar-los, però ens preocupa el fet que les persones se'n van i, en canvi, les lleis queden, i això creiem que és molt important abans de donar passes en fals.

De les sis resolucions restants que mantenim, tres tenen un caràcter institucional, com són les de la policia autònoma, els serveis d'estadístiques i la nova llei de finances públiques; una és de caràcter lingüístic, que afecta la ràdio i la televisió, i dues de caràcter econòmic: una que fa referència a la petita empresa i l'altra a la política d'endeutament. Passant al contingut de totes elles, referint-nos a la número 8, nosaltres hem de dir que és evident que fins avui ha estat molt més fàcil a les empreses importants, és a dir, a la gran empresa, d'obtenir avantatges i crèdits, per a les seves activitats. El que volem és que també la petita empresa pugui arribar-hi sense discriminacions, ja que a Catalunya el nombre d'empreses petites, tant industrials com comercials, com artesanes, constitueix un percentatge massa important en el conjunt de l'activitat productiva del nostre país perquè no se les tingui en compte amb un caràcter més prioritari, o, almenys, no discriminant.

Pel que fa referència a la resolució número 9, que diu que «el Govern exposi en el termini més breu possible els criteris que informin la seva política d'endeutament», creiem que a part dels mecanismes tradicionals o habituals, es tracta que es pugui aplicar en tota la seva amplitud el decret sobre Caixes, que ha de permetre que les empreses puguin obtenir finançaments addicionals a través dels coeficients d'inversió de les Caixes. Això per a nosaltres és prou important per a afavorir la petita empresa.

Pel que fa a la número 3, que fa referència a la xarxa d'emissores locals, és important d'aconseguir, si volem que el nivell de catalanització a Catalunya sigui prou important, que hi hagi almenys una emissora d'àmbit territorial català que pugui arribar a tots els indrets de Catalunya. Creiem que això és important perquè hi ha casos de ràdio, —concretament Ràdio 4— que en determinats indrets, en bastants indrets de Catalunya, no pot arribar, d'una banda per la potència, d'altra perquè és en freqüència modulada.

En aquesta resolució nosaltres hem volgut recollir també l'aportació del Diputat senyor Portabella que va fer en la seva intervenció en aquest debat.

Referent a la número 11, que mantenim, creiem que no cal argumentar-la: és obvi que és necessària una llei de finances públiques de Catalunya, un projecte de llei que va ser retirat pel Govern i que en aquest cas demanem que torni a ser presentat a aquesta Cambra.

Referent a la número 4, sobre l'actual servei d'esta-

dística de la Generalitat de Catalunya, que volem que s'institucionalitzi, es reforci i s'ampliï, el senyor Hortalà, en la seva exposició en aquest debat, va explicar molt clarament que al nostre entendre era una arma necessària —encara que, naturalment, no suficient—, però era una arma necessària perquè l'acció de govern de la Generalitat se'n pogués beneficiar.

Respecte a la resolució número 2, que fa referència a les policies locals —perdó, de la policia autònoma. La degradació de la seguretat ciutadana a casa nostra és, en gran part, el que ha arribat a crear aquesta mena de desencís que hi ha: el poble se sent desprotegit i això és com un bumerang que es gira en contra de les mateixes institucions. La gent vol veure coses palpables de la Generalitat, i naturalment aquestes coses com les de seguretat són les que més l'afecten i són les que més pot arribar a comprendre. El Molt Honorable senyor President de la Generalitat va parlar, en la seva intervenció, sobre la coordinació de les policies locals. Això és, evidentment, molt important, molt, però cal crear també la policia autònoma, que pugui demostrar d'una vegada, ja, la seva eficàcia en el nostre país. És ben cert que hi ha problemes econòmics, perquè a Catalunya les transferències són el cost de diferència del País Basc que hi ha en els concerts econòmics, i la Generalitat no podrà, potser, emprar els mitjans que caldrien per a procedir a la creació de les dites policies autònomes, de la dita policia autònoma. Però és evident que no s'esgoten els mitjans de finançament, atès que la policia autònoma que es creï a casa nostra, a Catalunya, pot substituir, progressivament, i d'acord amb l'ordenament de l'Estat, pot anar substituint forces de seguretat que estan implantades avui en el nostre país. Per tant, és una gestió política, és una negociació política que ha de fer el Consell Executiu de la Generalitat perquè es torni, perquè es transfereixi el cost d'aquesta policia autònoma, i això nosaltres creiem, veritablement, que el Consell Executiu pot fer-ho, i ho ha de fer.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el Diputat senyor Martín per a un torn en contra.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Molt breument, per afirmar que és evident que tenint en compte que hi ha hagut una referència que aquí es vol aigualir, que es vol restar importància a la problemàtica que comporta la concertació autonòmica —i l'únic que havia parlat sobre el tema és el Diputat que ara els parla—, he de dir que jo no resto, de cap de les maneres, importància al tema. Intento col·locar-lo al seu lloc. El seu lloc és que la Constitució diu que el Consell Executiu de la Generalitat, de la comunitat autònoma —en aquest cas de la Generalitat—, que en assemblea legislativa la comunitat autònoma —en aquest cas aquest Parlament— poden impugnar lleis de l'Estat que pensin que compten amb elements d'anticonstitucionalitat. Ho poden fer, i no és bo, entenem nosaltres, que el Parlament digui ara al Consell Executiu que presenti recurs d'inconstitucionalitat quan el Parlament pot presentar-lo. Que el Consell Executiu prengui la seva decisió, pel seu compte, que això és bo, i el Parlament pel seu compte —i això és bo també—, perquè el Parlament és una cosa diferent del Consell Executiu; que presenti, si

ho estima oportú, la seva manera de defensar l'Estatut de Catalunya. Això és el que diem: col·locar-lo al seu lloc, i no parlar-ne abans de temps, abans d'un estudi acurat del que signifiquen els acords de concertació i llur aplicació, del que signifiqui, perquè no podem impugnar, entre altres coses, no podem fer recurs d'inconstitucionalitat contra un projecte de llei; només ho podem fer sobre la llei, un cop aprovada. I encara no sabem com restarà aquesta llei i aquestes lleis, un cop que passin per les Corts Generals, malgrat acords que puguin haver-hi pel que fa al desenvolupament dels debats sobre aquestes. Això és el que pretenem: que la qüestió es plantegi en els seus termes justos, de manera que pugui afrontar-se el tema de manera seriosa.

La resta de resolucions plantejades pel Grup d'Esquerra Republicana, nosaltres entenem que estan en la línia de les ja plantejades abans, des de la nostra posició, en relació amb les resolucions proposades pel Grup de Convergència i Unió. Són, diríem, resolucions per a distreure'ns; perquè el problema polític fonamental plantejat en aquest Parlament no és en aquestes resolucions, no és en aquestes resolucions, malgrat que parlin de temes importants —algun tan important, i també plantejat, tot cal dir-ho, que el nostre Grup farà excepció en la seva abstenció general per a votar-lo afirmativament, que és el tema de radiodifusió i televisió. Ara, la resta de temes? Podria fer-ne també aquí una citació, i me'n permetran només un o dos, per no entretenir-los més, respecte a la reiteració que suposen. Per exemple, resolució número 9, que parla que el Consell Executiu plantegi de fer una política d'endeutament, de la possibilitat d'incidència en la fixació de coeficients d'inversió obligatòria en les Caixes d'Estalvis... Per què no fan vostès una resolució molt més fàcil? El Grup d'Esquerra Republicana podia haver proposat que el President de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost, per ser membre, em sembla, del Grup de Convergència i Unió i, per tant, del Grup que dona suport més directament al Govern, si li plau, convoqui la Comissió, perquè hi ha un debat pendent des de l'octubre del 80. Hi ha un debat pendent sobre Caixes d'Estalvis aprovat per aquest Parlament des de l'octubre del 80 —resolució publicada al *Butlletí* del 21 de novembre del 80, resolució quarta, no parlo de memòria—, i resulta que vostès diuen que ens tornin a portar coses. No, no, que es faci aquell debat, que ja té el Consell Executiu l'obligació de portar-hi les coses. Això ja es deia llavors. Ho torno a dir: amb resolucions d'aquesta mena, reiteratives, desprestigiem el Parlament perquè significa que el Parlament reconeix que el seu mandat inicial ha estat desconegut pel Consell Executiu i, mira, hem de reiterar-lo perquè no vol venir, aquest Consell Executiu.

Podríem parlar del tema dels traspessos de la resolució 10, que està integrat em sembla haver vist en la resolució transaccional de traspessos, que és una reiteració també de la resolució tercera del 3 de desembre del 80.

No els distrec més. Aquest plantejament que nosaltres fem respecte a aquestes esmenes, pel que signifiquen, ho torno a dir, de distreure dels temes fonamentals, és el que ens fa adoptar aquesta posició d'abstenció sobre totes elles, si bé, ho torno a dir, per les circumstàncies de caràcter excepcional que he esmentat, votarem afirmativament la resolució relativa a ràdio i televisió.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a la proposta de resolució del Grup Socialista.

Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Martín.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyores i senyors Diputats, també intentaré ser curt. Intentaria, no obstant això, i malgrat que aquest Diputat ja els ha parlat dues vegades —segurament en el curs del debat d'aquestes resolucions hauré de sortir en algun altre moment a aquesta tribuna—, voldria, aquesta intervenció, voldria fer-la de manera que les senyores i senyors Diputats poguessin prestar tota l'atenció possible a les meves paraules, a les paraules del meu Grup, per la meua boca, perquè crec que aquí, en tot cas, és on volem plantejar de la manera més responsable i seriosa que siguem capaços els problemes que nosaltres creiem que s'han plantejat i es plantegen en la política a Catalunya i es furten al tractament del Parlament.

El nostre Grup presenta poques resolucions. El nostre Grup no ha volgut caure de cap de les maneres en propostes de resolució que, com tots plantejàvem en altres debats, significaven, d'alguna manera, la pèrdua de prestigi del Parlament. Un gran nombre de resolucions: això no era possible, calia reduir-ho. Aquesta vegada, no obstant això, els Grups que no sabem si donaran o no suport al Govern, però que tenim la impressió que sí, són els que s'han dedicat, llevat del Grup Centrista que ha estat curt —no sabem per què, però a la millor ha hagut de substituir les seves resolucions a darrera hora— són els que han estat llargs en les seves resolucions: onze per un cantó; el Grup del Govern cinc; totes sobre temàtiques concretes... Nosaltres no —n'ha estat retirada una, és cert, i Esquerra em sembla que n'ha retirades dues. Inicialment, el nostre Grup presenta cinc resolucions, que vostès fàcilment comprendran i entendran que són, de fet, tres, atès que les tres primeres van adreçades al mateix objectiu, a l'objectiu de centrar el procés de resolució, quant a un debat que aquí s'ha tingut, sobre els temes que, al nostre entendre, eren el centre de la qüestió debatuda, que era: quin programa tindrà aquest Govern en el proper període de sessions? I això no perquè ho diguem nosaltres, sinó perquè ho diu el Reglament. L'article del Reglament corresponent diu que es farà un debat general sobre orientació política general per al proper període de sessions. Quina orientació política general hem escoltat aquí per al proper període de sessions? Penso que —i si no que se'm desmenteixi—, però penso que, sense recordar, sense haver llegit estrictament el *Diari de Sessions* o l'esborrany corresponent, podré reiterar les paraules del senyor President de la Generalitat. El que se'ns ha ofert com a programa d'orientació política general de cara al futur és: farem el mateix, si podem millor, però farem el mateix; punt. Tema programa, per tant, tancat d'aquesta manera. Tema aliances per a governar? Cap; no se'ns ha plantejat com es pensava governar, amb quin programa de govern pactat. Segurament no es podia explicitar un programa de govern o un acord programàtic de cara al futur, perquè no estava fet. No sabem si ja està fet: si està fet, malament, perquè significa que s'ha fet en un dia, i en un dia, quin acord programàtic es pot fer? Al màxim a què es podria arribar, segurament, és a integrar en un acord programàtic: farem tres cosetes aquí a Catalunya a canvi que vosaltres voteu de determinada manera

segons quines resolucions de Madrid. Però això no és un acord programàtic.

I quines aliances? Quins partits? Nosaltres teníem la impressió que aquí, per primera vegada, es feia una crítica aprofundida, relativament parofundida, a l'acció del Govern de Convergència des de posicions que, fins ara, li donaven suport. És obvi que els discursos del representant del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya i del representant del meu Grup, el seu President, Joan Reventós, eren, com era d'esperar, han estat, com era d'esperar, intervencions decididament plantejades per a aclarir què passaria en el proper període de sessions, políticament, a Catalunya. El discurs del representant de Centristes anava en aquesta línia; fins i tot em sembla que per acabar dient que calien canvis profunds en la política a Catalunya, que ho reclamava Catalunya. Però tinc la impressió que les resolucions, senyores i senyors Diputats, totes aquestes resolucions, les del meu Grup, les del Grup del Partit Socialista Unificat, les del Grup del Govern, les del Grup de Centristes i les del Grup d'Esquerra, varen ser ahir votades pel senyor Calvo Sotelo; totes. Ja han estat totes votades. Per tant, d'alguna manera, aquí, avui, estem, d'alguna manera, vestint la resolució ja presa fora d'aquest Parlament; sense que se'ns expliqui, ho torno a dir, tampoc en aquest tràmit —que és important aquest tràmit encara— estem aquí encara, en aquest saló del Parlament, sense que se'ns expliqui quines forces polítiques estan donant suport a aquest possible govern, quin programa i què es farà. Per això nosaltres hem de dir aquí que el Parlament constata, llevat que el Parlament hagi d'acceptar coses sense que aquí s'explicitin, el Parlament constata que el President de la Generalitat no ha manifestat amb quin suport parlamentari estable pensa governar durant el proper període de sessions, ni quines forces polítiques integren la presumpta majoria —dic presumpta, diem presumpta, perquè com que no la coneixem—, i quins són els acors programàtics en què basar-la. Perquè això és el programa d'orientació política general del proper període de sessions.

És aquest o no és aquest el problema d'aquest debat polític? Naturalment que també la concertació naturalment que també les Caixes d'Estalvi, que l'atur, etc., però el problema polític fonamental d'aquest debat ¿era o no era aquest? Amb tranquil·litat, sense crispacions, ¿era aquest el debat que estava als diaris, als mitjans de comunicació? Com governarà el senyor Pujol? Ells ens ho ha dit: no som un Govern feble, perquè hem fet coses —segons ha dit, molt ben fetes, a més. Nosaltres hi hauríem de posar pegues, evidentment, perquè les tenim, les pegues, no perquè siguem oposició, sinó perquè les tenim, però no és aquest el tema. Quina estabilitat política existeix a Catalunya? I això no s'ha resolt i no se li ha donat sortida.

Si se'ns diu que l'estabilitat política consisteix que conjunturalment, i mitjançant —m'imagino— moltíssimes gestions de matinada, s'ha salvat el dia d'avui, jo haig de dir en nom del meu Grup que això és enganyar el poble de Catalunya. No s'està donant estabilitat política a aquest país. Això no és bo per a Catalunya, sens dubte, malgrat que, com a diputació de tercera o com a diputació de primera, que no entro en el tema, pugui fer cosetes, senyor Presi-

dent. Però això no és donar estabilitat política a Catalunya.

I per això hem presentat aquestes resolucions que, d'alguna manera, complementem amb dues altres, una sobre un tema que creiem de relleu puntual, com hem acceptat i argumentat, que és el tema de ràdiotelevisió, el tema de l'atur, llengua catalana, problema cultural a Catalunya, el tema de l'atur i una resolució sobre el tema, que no explico massa perquè els senyors i les senyores Diputats la tenen per escrit; i una altra resolució per —en la línia del que va ser plantejat pel nostre President de Grup i primer Secretari del Partit— proposar que el Parlament estudiï amb tot el suport tècnic necessari els acords de concertació autonòmica, pel que puguin representar d'incidència que rebaixi les competències de la Generalitat de Catalunya. Aquest és el sentit de les nostres propostes, sentit —ho torno a dir— que té el seu eix en la base de plantejar els problemes reals del debat. Que no s'amaguin, perquè ens temem molt que les resolucions finalment votades els amagaran com a conseqüència que el «meollo» de l'assumpte ha estat votat ahir i fora d'aquest Parlament.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? Per un torn en contra té la paraula el Diputat senyor Alavedra.

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Faré el torn en contra de les propostes de resolució socialistes i les dividiré també en els tres grans apartats en els quals les ha dividit el senyor Martín Toval. Les tres primeres propostes de resolució, que constitueixen una crítica al Govern i a l'orientació política presentada aquí; la quarta, que és una resolució sobre l'atur; i, finalment, la cinquena —la qual votarem afirmativament— que és una resolució sobre la concertació a fer en el si de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local.

La primera, segona, tercera i quarta, òbviament les votarem negativament. Per tant, les nostres intencions de vot ja queden concretades des de l'inici d'aquest breu torn en contra.

El senyor Martín Toval, fent referència al Reglament d'aquest Parlament, ha parlat que no hi havia hagut programa i que el Reglament exigia programa. Jo l'invito a comprovar l'article 119 d'aquest Reglament, i no es parla de sotmetre un programa a la Cambra, de debatre un programa i d'aprovar-lo, sinó que es tracta d'un debat d'orientació política general.

I l'orientació, les línies, els eixos, les conductes, en diferents temes de traspassos de valoracions, de diputacions, de serveis, de creació d'infraestructura de totes les Conselleries, aquesta orientació s'ha donat, i les línies per a actuar en el futur, també.

Això no vol dir que al senyor Martín Toval aquesta orientació política general li hagi d'agradar; comprenc que no li ha d'agradar, i per això fa d'oposició, però que no digui que no hi ha hagut aquí una orientació política general.

El segon gran tema ha estat dir que no hi havia un acord parlamentari estable, i evidentment no hi és. No hi és. Això ho vam dir nosaltres. Ara, si no hi ha un acord parlamentari estable, no comprenc les expressions repetides durant un any i mig, de «bloc conservador», de «corró», de

«bloqueig» de totes les proposicions de llei i de totes les iniciatives que vénen de l'oposició; per tant, aquí, alguna majoria ha funcionat. Perquè, sinó, aquest Parlament no hauria pogut tirar endavant.

Jo vaig dir l'altre dia la quantitat de lleis que s'han aprovat, i per unanimitat, i en tot cas, si no per unanimitat, per uns partits que d'una manera més constant —no constant del tot, no al cent per cent estable, però d'una manera molt constant, el que ha permès aquestes expressions que l'oposició ha utilitzat per a atacar-nos— han fet tirar endavant els projectes de llei i les iniciatives en aquest Parlament.

Per tant, evidentment, acord parlamentari estable no n'hi ha. En un dia no s'ha fet un programa de govern, però el que sí que hi ha és una possibilitat molt forta de tirar endavant amb uns suports parlamentaris que permetin al Govern de dur a terme la seva política. I això és el que deia exactament el President de la Generalitat quan deia «el dia que no pugui portar a terme la meua política, aquell dia no caldrà que m'ho digui ningú, però mentrestant, mentre pugui portar a terme la meua política, continuarà el Govern amb el suport, evidentment, del Grup del Govern, i amb el suport d'altres Grups que l'han ajudat a tirar endavant en la seva tasca».

Senyor Martín Toval: no crec que vostè estigui en aquests moments en condicions massa brillants per criticar els nostres possibles acords amb Madrid. Jo crec que aquest és un tema del qual més valdria que no parléssim aquí, perquè vostè diu que les resolucions que avui es votaran en aquest hemicicle les va decidir el senyor Calvo Sotelo. I també ens ha dit, en la seva primera intervenció, que aquestes resolucions no tenen absolutament cap mena d'importància, que són resolucions menors. Però jo li dic que el que vostès han decidit amb el senyor Calvo Sotelo, que és la concertació, això sí que té importància. I això sí que rebaixa les capacitats legislatives i les competències legislatives d'aquest Parlament. És a dir, que si s'han pactat unes resolucions que no tenen cap importància, no posi el crit al cel. Però, si realment han pactat la concertació, examinem-ho, perquè aquest sí que és un tema greu, i aquest sí que ens podria convertir en una diputació de tercera —agafant aquesta mateixa expressió que sembla que ha fet fortuna.

En el tema de les nostres resolucions, vostè ha parlat de desprestigi del Parlament, amb gran èmfasi, i ha dit «reiterar resolucions és desprestigiar el Parlament». Doncs bé, vostè, en la seva proposta de resolució número 4, reitera la resolució sobre l'atur; la reitera perquè vam fer un debat el mes de juny en el qual havíem fixat una sèrie de terminis que són el 31 de desembre. Per tant, falten tres mesos per complir-los, i no cal fer una altra resolució, com aquesta que fa, sobre l'atur. No desprestigiï el Parlament amb resolucions reiteratives, i que consti que la nostra resolució no era sobre l'atur. La nostra resolució marcava a la part catalana de la Comissió Mixta unes prioritats, i dins d'aquestes prioritats establíem com a número u les matèries de l'atur, perquè aquest Parlament ens ho havia dit, perquè aquest Parlament —amb el llenguatge que vostè utilitza— ho havia manat al Consell Executiu, i per això la hi col·locàvem, i per això la col·locàvem sense termini, perquè fixàvem unes prioritats. Prioritats que en el moment del debat sobre traspassos van ser demanades d'una manera

insistent pel Grup Socialista i pel Grup Comunista, i que nosaltres en aquell moment no vam admetre perquè consideràvem que l'eficàcia negociadora era major sense prioritats. Però en aquest moment en el qual tothom reconeix que la política de traspassos ha tingut èxit i que una gran part dels traspassos estan aconseguits, en aquest moment sí que nosaltres mateixos ens fixem prioritats, perquè aquestes prioritats les podem assumir i no afecten la nostra capacitat negociadora.

La cinquena la votarem. Vostè diu que la concertació s'ha de col·locar al seu lloc, i per tant s'ha de col·locar al Parlament. Jo crec que la concertació s'ha de col·locar en tots els llocs des dels quals s'hi pugui lluitar en contra amb eficàcia i, per tant, si nosaltres instem el Consell Executiu a presentar un recurs d'inconstitucionalitat, també votem perquè el Parlament estudiï amb tots els suports tècnics institucionals, com es diu aquí, la incidència de la concertació sobre les competències legislatives d'aquest Parlament, i, per tant, estem d'acord que s'estudiï i s'estudiï també la possibilitat de presentar un recurs d'inconstitucionalitat des del Parlament.

Que consti que el tema del recurs d'inconstitucionalitat en la nostra resolució prèvia diu «si s'escau», i que tenim en compte el desenvolupament legislatiu que s'ha de fer. Nosaltres jutgem la concertació en el dia d'avui, la considerem negativa, tenint en compte l'acord UCD-PSOE de no presentar-hi cap esmena. Aquí s'ha parlat de possibles acords —ho ha dit el senyor Martín Toval, jo ho he captat—, i això seria un element molt positiu que, de resultes de l'estudi que faci la comissió d'experts designada pel Consell Executiu, de resultes de l'estudi i de l'actuació d'aquest Parlament i de la seva Comissió primera, hi pogués haver una possibilitat d'actuar en la concertació per millorar-la respecte a Catalunya de l'estat en el qual està actualment.

Per tant, aquesta propositada resolució cinquena, nosaltres, gustosament, la votarem afirmativament.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a les propostes de resolució del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per defensar-les té la paraula el Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres plantejarem quatre resolucions en la primera de les quals reprovem la política del Consell Executiu i en demanem un canvi substancial: exigir la presència dels Consellers en aquest Parlament perquè ens expliquin les seves iniciatives.

Nosaltres estem amoïnats perquè estem erosionant l'autonomia. Estem amoïnats perquè el Consell Executiu és en una situació realment d'«impasse», i estem amoïnats perquè s'està marginant el Parlament.

Ens deia el President de la Generalitat que aviat veurem grans iniciatives en el camp de la sanitat. Fa molt de temps que tenim competències en un camp com l'ensenyament, i la Conselleria d'Ensenyament sembla que defugí el Parlament, defugí la iniciativa legislativa.

Estem amoïnats perquè en la Conselleria de Cultura anem d'un enrenou a l'altre; el darrer, l'afer del teatre, i no hi ha iniciativa legislativa, a no ser que sigui com la que està en discussió en aquests moments, per substituir, senyor President, la iniciativa privada en el camp de la pro-

moció cultural, en contra d'un dels principis que vostè va afirmar.

Estem esperant iniciatives en el camp de l'atur. Estem esperant iniciatives en la majoria de Conselleries d'aquest Govern que en el programa del President de la Generalitat no es van traduir en propostes legislatives.

Nosaltres, per això, demanem un canvi; un canvi substancial, i demanem un canvi perquè ens sembla que això no funciona, senyor President de la Generalitat. Vostè diu que sí que funciona, que estiguem tranquils, que aquí no passa res. Què en diuen els seus aliats? Perquè també cal parlar dels seus aliats.

En seixanta-quatre folis de discurs, en parla vostè en quinze ratlles, dels seus aliats. El senyor Vicens ens deia des d'aquesta tribuna: «Som davant d'un procés continu de degradació, de laminació, que ens treu les competències exclusives; quedarem en una descentralització administrativa.» El senyor Cañellas ens deia: «Passem per uns moments decisius per a la consolidació de l'autonomia; lluny estan els perills que ens volien fer creure; ens consolidem de forma indiscutible.» Són dos aliats del mateix Govern: consolidació o laminació? Lluny del perill, o degradació? Què ens diu el senyor President?: tranquils, que podem fer coses.

Llei de la llengua, la llei més important que pot fer el Parlament de Catalunya; analitzi quines són les posicions dels seus dits aliats que avui li estan donant suport. Tranquils, que no passa res. De les cinc lleis que ha fet aquest Parlament, de projecció exterior, tres són impugnades i una va camí d'impugnació; tres decrets de l'Administració central envaint competències autonòmiques; amenaces de la concertació —d'això en podem parlar, senyor Alavedra—, amenaces de la concertació de la qual nosaltres fa temps que venim demanant una lectura catalana, i tots els Diputats d'aquest Parlament coneixen la nostra posició a través d'un serè, documentat estudi sobre el tema, i que, si es porta a terme com reconeixien ahir als passadissos fins i tot Consellers del seu Govern, ens quedarem ben despullats pel que fa a competències autonòmiques. Nosaltres plantejarem que ho estudiï una Comissió, que es debati en el Ple, i veurem la perspectiva que el Parlament, no solament el Consell Executiu, faci recurs d'inconstitucionalitat.

Funciona o no funciona l'autonomia, senyor Pujol? Vostè la fa funcionar mercadejant acords amb el Govern central, amb la presència, fins i tot, del senyor Rovira Tarazona, en les seves reunions, per a solucionar un problema com el de les Diputacions, que ja ens l'han segrestat d'aquí, del Parlament.

Del senyor Rovira Tarazona abans ens deia el senyor Alavedra, en el debat que teníem sobre el delegat del Govern —i valdria la pena, però no tinc temps, de llegir-li les paraules del seu discurs al *Diari de Sessions*—, que era un càrrec administratiu, que era un coordinador, i resulta que per a resoldre un tema tan important com les Diputacions, que ha estat objecte de sentència i que ho vam debatre políticament aquí, abans que vingui aquí ens diu que ja ho arreglarà amb el senyor Rovira Tarazona. Aleshores, el Parlament funcionarà, com? Funcionarà amb aquest mètode de no fer passar pel Parlament les coses punyents perquè fa por que els setanta-cinc vots o els seixanta-vuit de majoria trontollin quan hi ha qüestions que els enfron-

ten, com pot ser el de la llengua? Segrestarem les grans qüestions del Parlament? O funcionarà que a posteriori portarem al Parlament, perquè ho sancioni el Parlament, acords presos abans pel Consell Executiu i per algun delegat del Govern o per algun director general del Govern central; a posteriori sancionem, i aleshores donarem la raó al senyor Martín Villa, reunint-nos quatre mesos a l'any, fem de Cambra secundària i limitem-nos a posar el segell en els papers que vostès ens portaran.

Es per això que nosaltres creiem que no són moments de fer judicis temeraris sobre l'autonomia, sinó al contrari, ser ben responsables, i per això demanem una sotragada, una sotragada en aquests moments a la política a Catalunya. Demanàriem al senyor Pujol que tingués la valentia de ser ell qui prengués en aquest moment les brides per fer aquesta sotragada. Li demanem, com ell mateix —que deu ser molt cabut en la seva exposició— exposava que cinc-cents anys de centralisme no es desmunten fàcilment, li demanem, doncs, que si cinc-cents anys de centralisme no es desmunten fàcilment, la forma més difícil de desmuntar-los és intentar governar amb el vint-i-set per cent dels vots i amb aquests aliats tan conciliables com li hem demostrat o li demostràriem a bastament.

Nosaltres creiem que aquest suport parlamentari contradictori només pot ser justificat —i és justificat des del Govern subrepticament— mercadejant vots a Madrid per a una autonomia desnaturalitzada a canvi d'uns vots per un oli desnaturalitzat, també, senyor President. Com deia un diari —potser el de major circulació de tot l'Estat espanyol— ahir «la clave está en la Moncloa». Aquest matí hi havia molts nervis a la Moncloa. Nosaltres li preguntem, senyor President: creu que és bo per a la història de Catalunya, que vol sortir d'aquests cinc-cents anys, que la presidència del Parlament depengui de la Moncloa? Que la presidència de la Generalitat depengui de la Moncloa? És això estabilitat política amb un sentit autonòmic? Nosaltres li diem, molt serenament, subratllant la nostra darrera proposta de resolució que afecta el Govern unitari, que som cent trenta-cinc Diputats responsables del que succeeix a Catalunya. És un vaixell en el qual anem tots. Però permeti'm que li digui, serenament, que vostè és i serà el principal responsable de la degradació autonòmica.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra té la paraula el senyor Alavedra.

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, perquè entenc que el senyor Ribó no ens ha defensat absolutament cap de les seves propostes de resolució. El senyor Ribó es veu que lamenta no haver intervingut en el debat d'abans-d'ahir i ha volgut aportar-hi la seva aportació, i aleshores ens ha fet un debat que ja el vam fer, senyor Ribó. Ara estem en la defensa concreta de les propostes de resolució del seu Grup, i, d'això, vostè no n'ha parlat.

És a dir que jo no cauré en el parany de tornar a reproduir un debat que nosaltres sí que el vam fer, perquè nosaltres sí que hi vam intervenir.

Per tant, concretament, en les seves propostes de resolució li haig de dir que la que proposa d'encarregar a la Comissió d'Organització i Administració de la Generali-

tat i Govern Local l'anàlisi dels pactes autonòmics, nosaltres no la votarem perquè votem la número cinc del Grup Socialista, que ens sembla més raonada i ens sembla més conforme amb la nostra manera d'opinar sobre aquest tema.

Però sí que li vull dir, quan vostè m'ha invitat a parlar sobre la concertació, que vostè i jo, de la concertació, n'hem parlat; en vam parlar el 25 d'agost, ens vam reunir vostè, jo, Esquerra Republicana de Catalunya, Unió Democràtica de Catalunya, i vam fer un document conjunt sobre la concertació; hi vam estar plenament d'acord. Per tant, no cal que n'haguem de parlar aquí. Vostè potser sentia la necessitat de parlar-ne perquè en el discurs d'abans-d'ahir, curiosament, el senyor Frutos, en nom del seu Partit, no en va parlar gens, i d'això haurà d'explicar vostè els motius, perquè semblava que durant el mes d'agost els qui volien anar més enllà en la protesta de la concertació era precisament el Grup de vostès. Per tant, no m'inviti a parlar-ne, perquè vostè i jo ja n'hem parlat; en tornarem a parlar a la Comissió, i, a més, tingui en compte una cosa, senyor Ribó: hi estem plenament d'acord. (Rialles.)

Sobre el tema de les Diputacions el senyor Martín i Toval ens deia que era molt poc important i que era llastimós portar aquest tema aquí; ara per a vostè resulta que aquest tema és de cabdal importància. Per què? Perquè en una reunió ha assistit el senyor Rovira Tarazona. El senyor Rovira Tarazona, efectivament, és el delegat del Govern i té la missió, segons la Constitució, de coordinar l'Administració de l'Estat amb l'Administració de la Generalitat. Ara, això no vol dir que en el tema de les Diputacions a pesar que la sentència ens permet de legislar —i això és un gran èxit de la sentència, que, d'altra banda, anul·la la Llei de Diputacions—, és un moment aquest, amb tota la concertació, en què nosaltres creiem que qualsevol iniciativa legislativa sobre aquest tema, en aquest Parlament, podria tenir un recurs d'inconstitucionalitat per part del Govern. Perquè es tracta de legislar, no sobre unes bases que no estan establertes, sinó sobre els principis bàsics que nosaltres considerem que informen la legislació actual. Per tant, és un tema, aquest de les Diputacions, extraordinàriament perillós. De totes maneres, nosaltres pensem que sí, que aquest Parlament podria prendre alguna iniciativa ajustada a la sentència, però en aquest moment nosaltres no amaguem res en el Parlament. En aquest moment parlem d'uns traspasos de serveis molt limitats, que són els que van crear la Mancomunitat i la Generalitat republicana, que són els d'àmbit supraprovincial i que són els que necessiten un planejament coordinat. I això representa una llista molt concreta, que no són grans coses, però que el senyor President de la Generalitat va llegir aquí, en tota la seva extensió, en el debat del dia 22. I es tracta de veure si, d'acord amb les Diputacions i el Govern central també estant-hi d'acord, es poden fer els traspasos d'això. Però això no vol dir que s'acabi aquí la possibilitat futura d'actuació sobre les Diputacions. Es tracta d'unes reunions molt concretes. I, a més, nosaltres ho portem avui al Parlament, per si el Parlament avui, amb la seva resolució, ens autoritza a continuar aquestes gestions. Ho portem aquí per això, no perquè sigui un tema important o no important, sinó perquè creiem que el Par-

lament ha d'opinar sobre aquest tema. I si el Parlament ens vota aquesta resolució, el Govern de la Generalitat podrà continuar aquesta conversa amb les quatre Diputacions. Amb el benentès que es compromet a anar informant periòdicament del resultat d'aquestes converses.

Els primers punts de les propostes de resolució del Grup del PSUC han estat ben admeses, al meu entendre, a tràmit per la Mesa perquè, efectivament, plantegen uns temes dels quals es va parlar en el debat. En el debat el senyor Frutos va parlar de Govern d'unitat, i, per tant, això surt en les propostes de resolució. Va fer una reprovació de la política realitzada pel Consell Executiu, i això és la seva proposta de resolució número 1. Va demanar un canvi profund en la política del Consell Executiu —sembla que jo, ara, defensí les seves propostes de resolució, senyor Ribó, però és que crec que el debat és aquest— i nosaltres, òbviament, votarem no a tot això. Ho considerem congruent amb el debat, però creiem que en tots els debats que fem en aquest Parlament no es poden utilitzar les seves propostes de resolució per fer una censura encoberta al Govern de la Generalitat. Perquè es té l'habilitat de redactar-ho amb congruència amb el debat; es té l'habilitat de fer que la Mesa, amb bon criteri, les hagi d'acceptar; es té l'habilitat de fer que siguin reglamentàries, però, en definitiva, políticament no corresponen al que és un debat d'orientació política general, perquè el Reglament diu clarament que els debats no poden anar seguits de moció de censura, i la moció de censura és un altre tràmit parlamentari. És un altre tràmit parlamentari que és a la disposició dels diferents Grups. Però en els debats no es pot acabar constantment fent que el Govern s'hagi d'oposar a unes crítiques que no són crítiques, que són més que crítiques, que són no solament una moció de censura encoberta, sinó que, a més, són la proposta d'un Govern diferent. Un Govern diferent que recordo que també té un altre tràmit de consultes del President del Parlament amb els diferents caps de les minories parlamentàries. Per tant, nosaltres, evidentment, ho rebutgem, i fem la reprovació al Grup comunista d'utilitzar, constantment, qualsevol debat i qualsevol proposta de resolució per a anar a la seva.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a les propostes de resolució del Grup parlamentari de Centristes. Per a defensar-les té la paraula el Diputat senyor Capdevila.

El Sr. CAPDEVILA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo ja entenc que en moments com aquest i en debats d'aquesta naturalesa, a la vora, molt a la vora ja de les votacions d'unes resolucions, es comencin a fer judicis de valor, a intentar descobrir jocs d'intencions, a intentar col·locar nervis en certs despatxos o en certes residències d'aquí o de Madrid, i que, en definitiva, doncs, es digui el que es cregui oportú dir des dels punts de vista pertinents, i normalment, doncs, des de la posició d'oposició o des d'unes resolucions o, presumiblement a la sortida, el resultat d'unes resolucions determinades.

Home, jo diria —i no em vull posar dramàtic en aquest aspecte, ni aixecar-me, doncs, amb uns tons que crec que no es corresponen, almenys, a la seva intervenció, i també voldria col·locar-ho en un pla més col·loquial— que és difícil, és difícil, doncs, parlar de relacions amb un senyor determinat, en aquest cas en Calvo Sotelo. I jo preguntaria

que des de quina autoritat es pot parlar d'unes relacions, d'uns contactes, d'unes converses determinades, les que porti a cap el Grup parlamentari de Centristes amb el President del Govern, Govern al qual dona suport el partit d'UCD, al qual Centristes, doncs, està lligat i relacionat.

Aleshores, jo diria que nosaltres —no sé si uns pacten, els altres també—, evidentment, hem parlat i no tenim cap mena d'inconvenient, doncs, de reconèixer-ho aquí. Ara, altres sembla que estan com més informats, perquè aquest mateix matí hi havia nervis a la Moncloa. Això, realment, demostra un coneixement del qual nosaltres hem de reconèixer també, humilment, que no estem tan assabentats. Més aviat jo diria que els nervis haurien de ser-hi aquesta tarda, més que al matí. Bé, en tot cas, jo diria, per acabar aquest tema, que de la nostra votació, la que sigui, ara i sempre, ens fem absolutament responsables, perquè som responsables dels nostres actes. I que en política les intencions, els pretesos contactes, doncs, submergits o per vies estranyes, diria que no existeixen; que existeix possiblement la votació, la forma en què es produeix i el resultat que aquesta votació dona.

Bé, nosaltres no hem canviat cap proposta. Se m'ha dit aquí —em sembla que ho ha dit el senyor Martín Toval— que tenia una proposta ja elaborada. Nosaltres hem fet unes propostes, hem fet unes propostes demanant que el Consell Executiu..., perquè, evidentment, hem estat en presència d'un debat, el debat que, d'altra banda, té els seus tràmits reglamentaris i té els seus terminis, i nosaltres hem cregut que potser no estaven absolutament esgotades algunes de les informacions que havíem demanat i algunes de les preocupacions que teníem respecte al comportament en la política a seguir per part del Consell Executiu en unes àrees determinades. I aleshores el que demanem en la primera proposta de resolució és precisament que unes Conselleries concretes, les que aquí són esmentades, compareguin davant de la Comissió, perquè creiem que és l'òrgan adequat per a rebre la informació que puguin subministrar els Consellers respectius sobre detalls de la política, dels seus criteris, directrius i prioritats, de la seva actuació futura, que evidentment estarà emmarcada en la que tingui el Consell Executiu de la Generalitat. I concretament podria dir que, respecte a Governació, com va quedar palès, potser hi estaria l'estructura orgànica, funció pública, etc.; quant a Ensenyament, la política lingüística fonamentalment en el camp de l'ensenyament, per exemple; el tema, com també l'hem posat en relleu a través d'exemples concrets —per tant, no era l'ocasió de reiterar una vegada més el tractament de l'aigua dintre de la lluita contra els desequilibris territorials—, etcètera. I creiem nosaltres que aquest pot ser l'objecte d'aquestes informacions, d'aquestes actuacions dels Consellers respectius dintre de les respectives Conselleries, que, d'altra banda, lògicament, donarà lloc també a les que es puguin formular, segons sigui la intervenció del Conseller corresponent.

A l'últim, jo diria que l'última frase d'aquesta línia, no simplement és una preocupació que mereix una certa explicació posterior del Conseller de Governació, sinó que entenem que era ja possible i factible l'aplicació concreta d'una mesura, i és que, estant en suspens la Llei de Mesures Urgents sobre la Funció Pública, atès que havíem assentat uns criteris d'actuació en el que fa fonamentalment

referència a la contractació de personal, nosaltres voldríem que aquests criteris, aquests principis fossin respectats absolutament pel Consell Executiu en procedir a la contractació de nou personal.

En aquest sentit, senyor President, senyores i senyors Diputats, van les nostres propostes de resolució.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Algun torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Ribó té la paraula per al torn en contra.

El Sr. RIBÓ: Sí, en primer lloc, una precisió al senyor Capdevila. Els nervis no estaven en la Moncloa. Jo m'he referit als nervis que hi havia en aquesta casa, el Parlament de Catalunya, no pas als de la Moncloa, arran de qüestions que podien succeir a la Moncloa. D'aquí les dues preguntes sobre la dependència de dues presidències respecte a la Moncloa.

Nosaltres, d'aquest torn, no sé si en direm en contra o de perplexitat, de sorpresa... Diu el Grup parlamentari de Centristes que mentre estigui suspesa l'aplicació de la Llei de Mesures Urgents sobre la Funció Pública s'apliquin els seus principis a la contractació de nou personal. Tenim una fotocòpia de la Presidencia del Gobierno, firmada pel Presidente del Gobierno, don Leopoldo Calvo Sotelo, dirigida al Excelentísimo Sr. Director General de lo Contencioso del Estado, que diu: «He dispuesto interponer recurso de inconstitucionalidad ante el Tribunal Constitucional para la Ley de Medidas Urgentes a la Función Pública de la Generalidad de Catalunya.» El Govern central disposa fer recurs d'inconstitucionalitat. El Grup de Centristes al Parlament de Catalunya ens demana que s'apliquin mentre està en suspens. Potser és que el Govern central o el Partit que dona suport al Govern central, que té alguna relació amb el Grup de Centristes de Catalunya, creu que hi ha una part de la Llei que pot ser utilitzada i és aquesta la que potser volen que s'apliqui. Però no, no. L'advocat de l'Estat diu: «Disposiciones impugnadas: todos los artículos de la Ley.»

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Anem a començar les votacions, que seguiran l'ordre establert en les normes. Voldria indicar als senyors Diputats i als Grups parlamentaris que la Mesa ha considerat la possibilitat de les explicacions de vot, i tenint en compte el gran nombre de votacions, i a fi d'evitar que aquestes explicacions, fora, diríem, de ser fetes en el moment adequat, quedessin poc intel·ligibles potser, s'admet que hi pugui haver explicacions de vot després que s'acabi el paquet de propostes de resolució presentat per cada Grup. A més, en alguna resolució especialment important, en algun tema en què justament en els debats d'avui s'hagi coincidit en la importància, admetem també que hi pugui haver, si algun Grup ho demana, una explicació de vot respecte a aquesta votació en concret.

La primera proposta de resolució que ha de ser passada a votació és la número 1 del Grup parlamentari de Convergència i Unió, sobre la transferència de determinades funcions i serveis de les Diputacions provincials catalanes a la Generalitat de Catalunya.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta proposta, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució ha estat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 56 abstencions.

La que ara hem de votar, d'acord amb les normes, és la proposta transaccional entre... *(Pausa.)* La proposta que anem a votar ara és la relativa al tema de concertació autonòmica, projectes de llei d'harmonització, etc., que és la transaccional entre la proposta de resolució número 1 de les presentades pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana i la número 5 de les presentades pel Grup parlamentari de Convergència i Unió. Crec que tots els Diputats, tots els senyors Diputats i Diputades, en tenen el text i que, per tant, és inútil de llegir-lo.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta proposta, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta proposta de resolució —ho repeteixo, transacció entre la número 1 d'Esquerra Republicana i número 5 de Convergència i Unió— ha estat aprovada per 80 vots a favor, 15 en contra i 31 abstencions.

Continuem ara amb la votació de les propostes de resolució del Grup parlamentari d'Esquerra.

(El senyor Ribó demana la paraula.)

El Sr. RIBÓ: Per a explicació de vot, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot. És certament un tema prou important perquè la paraula per a explicació de vot pugui ser concedida. Té la paraula el senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres una mica en el desconcert del procediment sobre la votació volem fer explicació de vot de totes formes de les dues darreres votacions: la referent a Diputacions i la referent a la concertació.

Nosaltres ens hem abstingut en el tema de les Diputacions com a complement a una posició que de molt abans de les eleccions del 20 de març manteníem respecte a la necessitat de la transferència del servei de les Diputacions a la Generalitat, de la seva coordinació, com diu l'Estatut. De totes formes, tampoc no hem amagat de dir reiteradament que el mètode que ha triat el Consell Executiu, el considerem un mètode massa costós, es va pel camí de multiplicar, sense haver aconseguit encara reals traspassos de l'Administració central, complicar administracions —tenint encara per resoldre el contenciós sobre l'administració perifèrica de la Generalitat—, s'hi va, a més, com ja hem criticat abans, i m'estalvio repetir els arguments, amb un procediment ben curiós, que és amb el vist-i-plau, benedicció prèvia parlamentària del senyor Rovira Tarazona —em permeto dir al senyor Macià Alavedra que lamento no tenir aquí els *Diaris de Sessions*, però aleshores no opinava que el senyor Rovira Tarazona, quan es va voler arreglar un cert nyap que la Minoria Catalana havia fet a Madrid respecte al Decret de Delegat del Govern, no opinava que el senyor Delegat del Govern hagués de coordinar la central amb la Generalitat, ho posava en un altre nivell, i la prova que ho posava en un altre nivell és que el senyor Macià Alavedra, perdó, rectifico, el senyor Roca Junyent, junt amb altres Diputats de tots els Grups d'aquesta Cambra, excepte d'un, va signar una Proposició de

Llei respecte al que era el Delegat del Govern i no se'l situava en el nivell que ell el situa.

I, en segon lloc, nosaltres creiem que el tema de les Diputacions ha de ser resolt en relació amb un tema importantíssim, del qual, el Consell Executiu ni n'ha parlat, que és la Llei d'Organització i Divisió Territorial de Catalunya i també la Llei de Govern Local de Catalunya.

Pel que fa a la concertació, nosaltres hem votat positivament perquè creiem que, a més del Parlament, i tal com diu l'article 41 de l'Estatut, el Consell Executiu ha de vetllar perquè qualsevol mesura legislativa —en aquest cas les propostes de concertació— no afectin l'Estatut. I té raó el senyor Alavedra quan diu que el 25 d'agost coincidíem i que coincidim, però jo li vull recordar, al senyor Alavedra —anècdota, però molt significativa per les presses que té l'actual Consell Executiu per a treballar sobre la concertació—, que l'acord del 25 d'agost deia «demandar que immediatament funcioni la Comissió que ha decidit crear el Consell Executiu», 25 d'agost. El 21 de setembre, oh casualitat!, vigília d'iniciar el debat en aquesta casa, es convoquen, quasi clandestinament, sense cap referència al *Diari Oficial de la Generalitat*, sense cap notícia oficial, uns quants juristes per a veure si endeguen la Comissió d'experts. Ens sembla que aquesta no és la forma. S'han dit exemples d'altres zones de l'Estat de com fer front a les amenaces a l'Estatut. Aquesta no és la forma de dir que s'està decididament en contra de la concertació.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Alavedra per a explicació de vot? (*Pausa.*) Té la paraula el senyor Alavedra.

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per explicar al senyor Ribó que hem votat afirmativament la concertació pel contingut de la proposta de resolució i perquè la proposta de resolució em sembla que recull, en la seva primera fase, l'esperit d'aquell famós document que va sorgir de la reunió del 25 d'agost. Per dir-li que...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Alavedra, jo li pregaria que expliqués el vot, i que, més que no pas intentar explicar la conducta...

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, reconec que la seva observació està plena de fonament reglamentari i, per tant, amb el seu permís em retiro al meu escó.

El Sr. PRESIDENT: No havent-hi cap més explicació de vot, passem a la tercera de les votacions, que fa referència a la proposta de resolució número 2 del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana; estem votant les propostes de resolució d'Esquerra Republicana. La número 2, relativa a la policia autonòmica i no com, per errada de màquina, certament, diu el text: policia autònoma. És evident que la policia mai no ha de ser autònoma. (*Rialles.*)

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que voten en contra, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La resolució ha estat aprovada per 56 vots a favor, cap en contra i 71 abstencions.

Anem ara a votar la proposta de resolució número 3, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, que fa referència a la ràdio i la televisió.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució ha estat aprovada per 112 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions.

Tot seguit votem la proposta de resolució número 4 del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, que fa referència al servei d'estadística de la Generalitat.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució ha estat aprovada per 56 vots a favor, cap en contra i 72 abstencions.

Tot seguit passem a votació la proposta de resolució que resulta d'una transacció entre la número 2, del Grup parlamentari de Convergència i Unió, i la número 6, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Fa referència al control alimentari.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució ha estat aprovada per 71 vots a favor, cap en contra i 56 abstencions.

Passem tot seguit a votació la proposta de resolució número 8 del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, relativa a les petites empreses, és a dir, a la política d'assignacions d'inversions i ajuts per a les petites empreses.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per 71 vots a favor, cap en contra i 56 abstencions.

Tot seguit passem a votació la proposta número 9 del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, relativa a la política d'endeutament públic.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució ha estat aprovada per 77 vots a favor, cap en contra i 48 abstencions.

Passem ara a votació la proposta de resolució fruit d'una transacció entre la número deu del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, i la número quatre, del Grup parlamentari de Convergència i Unió. És la proposta relativa als traspessos de competències de serveis a la Generalitat.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució ha estat aprovada per 56 vots a favor, cap en contra i 72 abstencions.

Passem ara a votació la darrera de les propostes de resolució fetes del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, la número onze, relativa a un Projecte de Llei de Finances Públiques.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es pòsin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució ha quedat aprovada per 56 vots a favor, cap en contra i 72 abstencions.

Amb això han acabat les votacions relatives a les propostes de resolució dels Grups parlamentaris de Convergència i Unió i d'Esquerra Republicana.

El senyor CAPDEVILA, té la paraula.

El Sr. CAPDEVILA: El senyor Pedrós, per a explicació de vot.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Pedrós té la paraula per a explicació de vot.

El Sr. PEDRÓS: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Bé, jo intentaré, de manera breu, fer una explicació de vot de totes les posicions que hem apres respecte a les diferents resolucions que hem estat tractant aquí; veurem si les sé explicar prou bé.

Començaré per la primera que hem estat fent, que és el tema de diputacions, que ha anat transaccionada; però abans d'entrar-hi voldria fer una petita observació de naturalesa tècnica que es refereix —no és transaccionada, és la primera del Grup de Convergència i Unió— al fet que a la ratlla 4, davant de «l'Estatut», hi ha «la constitució», però és l'única de les institucions o cossos importants legals que hi apareix en minúscula. Suposo que és un error mecanogràfic que jo pregaria que es tingués en compte: a la ratlla 4 de la proposta 1 de Convergència i Unió.

El Sr. PRESIDENT: Evident, senyor Pedrós, és un error mecanogràfic.

El Sr. PEDRÓS: Sí, no, ja ho suposo, és clar.

Nosaltres hem votat que sí a aquest tema, encara que hem tingut una forta propensió a l'abstenció, per raó que, bé, això està, en molt bona mida, en la línia del tros del discurs del nostre President, quan va estar parlant d'aquests temes en la intervenció de dimecres, del nostre President del Grup parlamentari, el senyor Cañelles. I, en definitiva, donat que ja s'està treballant en aquesta direcció entre la delegació del Govern, el Govern central, la mateixa Generalitat i les diferents Diputacions, doncs creiem que s'havia de dir que sí a aquesta proposta de resolució.

El segon, que ha estat un tema transaccionat —ho faig per l'ordre en què estaven presentades inicialment pels Grups parlamentaris, no per l'ordre en què les hem estat votant aquí—, és el tema en el qual també hem donat el sí a l'esmena transaccionada que es refereix a qüestions de control alimentari, perquè creiem que, en definitiva, s'ha fet un esforç tècnic pels dos Grups i, aleshores, el text queda realment satisfactori, quan, en canvi, als textos originals de cadascun dels dos Grups parlamentaris, faltaven coses, i ara s'han integrat totes en aquesta proposta.

El tercer punt, i és un punt més important, es refereix a les prioritats dels traspassos. Bé, respecte a la prioritat dels traspassos nosaltres ens hem abstenut. Ens hem abstenut, fonamentalment, perquè creiem que aquest és un tema reiteratiu en què ja en el si de la Comissió s'estan, de manera satisfactòria, complint les orientacions que ehm estat rebent del mateix Parlament i també del mateix Consell Executiu. En definitiva, potser l'abstenció també és una mica preocupant per unes quantes paraules que apa-

reixen en l'última ratlla i no ens acaba de deixar prou tranquils el que diu aquí. És clar, s'està dient «no solament amb costos directes, sinó també amb la totalitat dels indirectes i de les inversions»; fins aquí, d'acord, però, aleshores, diu: «sense interferències d'organismes no previstos a l'Estatut». Suposem que una altra vegada, és clar, aquest deu ser un organisme no previst però sí previst que és el previst —i perdonin per la repetició de les paraules— en l'article 3 de la Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats Autònomes, que el nostre Estatut, en la Disposició Addicional Setena ja autoritza, perquè l'exercici de les competències financeres en el marc de l'Estatut es faci d'acord amb el que estableixi aquesta Llei Orgànica, i, és clar, suposo que aquesta no-interferència ens ha acabat de portar cap a l'abstenció en aquest terreny, sense que l'abstenció sigui fruit fonamentalment, però sí de manera principal, d'aquest tecnicisme que ara els deia.

Hi ha un quart punt, aquest és més important, que és el que es refereix a la concertació. Aquest és, possiblement, el tema més important que hem estat votant fins ara, en la sessió d'aquesta tarda. Hem votat que no per diverses raons. La primera d'elles és perquè el text em fa l'efecte que té algun contingut que perjudja, anticipadament, quins seran els efectes de la concertació sobre l'Estatut. La paraula «amenaces», doncs bé, possiblement no sigui la correcta; jo diria que —i em sembla que he escoltat molt atentament el senyor Macià Alavedra—, que ell, quan ha fet la defensa d'aquesta transaccional, ens ha dit «si s'escau i quan s'escaigui». Això no hi és, en el text. Bé, realment importa bastant el fet que hi hagués el potencial de «si s'escau» —no hi és en el text, però ell ho ha dit, ho podem llegir, i no és un tema de polèmica ara, ho podem llegir el dia que tinguem el *Diari de Sessions*. Quant al recurs d'inconstitucionalitat, si la concertació rebaixa el sostre que ara observa l'Estatut, també, aquest recurs d'inconstitucionalitat, mereixerà l'aprovació del nostre Grup parlamentari, però realment el text no ens sembla prou correcte. Però definitivament, i a part d'aquestes consideracions de perjudjar temes i que el tema no ens sembla prou encertat en el seu redactat, fonamentalment nosaltres hem votat que no a aquesta proposta de resolució perquè creiem que en aquesta proposta de resolució nosaltres estem fent una cessió de competències del Parlament al Consell Executiu, i aquesta cessió de competències del Parlament al Consell Executiu nosaltres no volíem que es fes, i aquesta és la raó per la qual hem votat no a aquest punt. Crec que és molt clar; val la pena de llegir què diu el punt quart de l'article 34 de l'Estatut, diu: «Interposar» —està parlant de les competències del Parlament de Catalunya. Comença l'article dient: «També correspon al Parlament de Catalunya», i el darrer punt d'aquest article diu: «interposar el recurs d'inconstitucionalitat i personar-se davant el Tribunal Constitucional en els conflictes de competència...» Hem votat que no, sobretot, insisteixo, fonamentalment, per aquest tema, perquè creiem que no és convenient que amb aquesta resolució el Parlament estigui fent cessió d'uns drets seus al Consell Executiu. Nosaltres —i així ens ha semblat també en el curs del debat sobre aquest tema—, nosaltres estàvem disposats a votar el tràmit que estava previst en la resolució cinquena presentada pel Partit Socialista. Possiblement —això ho dirà la

Mesa, jo no m'hi puc posar— quedi decaiguda aquesta proposta de resolució en relació amb —perdò, no entro en el tema—, possiblement, entenc, pugui quedar decaiguda per raó que el que s'ha aprovat és un tràmit diferent al fet d'haver aprovat aquesta. No entro en el tema. Nosaltres no hem votat a favor en el tema de la concertació, insisteixo, perquè seria deixar en mans del Consell Executiu el que és una competència estatutària clarament establerta a favor del Parlament.

Passem a veure aquelles coses... En les importants, com que eren les transaccionades, aquí anirem més de pressa, senyor President. Passo a l'explicació de vot de les diferents propostes inicialment presentades per Esquerra Republicana. En la qüestió de la policia autònoma ens hem abtingut fonamentalment perquè en la seva exposició de dimarts el Molt Honorable senyor President de la Generalitat no ens en va dir res, del tema, i creiem que, aleshores, la puritat del que diu l'article 108 del Reglament d'aquesta Cambra venia a avalar la posició nostra d'abstenir-nos en aquest punt.

En la qüestió de les emissores de ràdio, televisió catalana, tercer canal i més espai de televisió de parla catalana pel segon, encara que estàvem absolutament d'acord a donar suport a la petició del tercer canal pels tràmits que s'ha dit, a pesar que estem d'acord a augmentar el nombre d'hores dedicades als espais en català també pel segon canal, hem decidit d'abstenir-nos en aquest tema perquè el conjunt de la resolució que s'estava votant no ens semblava prou adequat.

Respecte a la qüestió del servei d'estadística hem fet abstenció, i aquesta és una posició a establir perquè realment no ens agrada que en aquest moment, i proposant-ho a través de propostes de resolució, s'intenti posar, davant del Consell Executiu, un conjunt de prioritats que acaben, possiblement, d'espantillar aquelles que el Consell Executiu pugui tenir. N'hi afegim d'altres quan no sabem ben bé com les encaixem totes plegades.

Respecte a la discriminació objectiva de les petites empreses hem votat que sí perquè creiem que val la pena de donar-los l'ajut corresponent: són molt importants dins del concert econòmic de Catalunya.

Hem fet —i aquí voldria dir que és una abstenció d'origen absolutament tècnic—, ens hem abtingut en la proposta de resolució d'Esquerra Republicana referida a la política d'endeutament perquè, literalment, creiem que el text que s'ha aprovat no s'entén. Jo voldria que me'n parlessin amb una mica de claredat, si la seva política d'endeutament és la de la Generalitat, l'Estatut —i val la pena de llegir continuadament l'Estatut—, en el paràgraf 3 de l'article 51, ja ens diu que els títols emesos tindran totes les condicions de fons públic i, per tant, no cal fer cap mena de comptabilitat, no cal dir-hi res, és absolutament automàtica, tota la política d'endeutament de la Generalitat ja és computable a tots els efectes, no hi ha cap mena de dificultat. Creiem que amb la seva explicació se'ns aclariria, però el Diputat senyor Alay aleshores ens ha parlat i a nosaltres ens ha creat més confusió, ho sento, en dir que també —però això no és aquí i s'hauria d'explicar—, que també les petites empreses —només ha dit petites, no petites i mitjanes. Però ni petites ni mitjanes creiem que vagin mai al mercat de capitals fent emissions de títols. El pro-

blema del finançament de les petites i mitjanes empreses és un altre, i, a més, això creiem que no té res a veure amb la política d'endeutament de la Generalitat. Per aquesta raó tècnica important, que ens ha deixat realment sorpresos, en el primer text, que ja no l'enteniem, i en el segon ja havíem pensat a fer l'abstenció, i després de l'explicació hauríem pogut potser reconsiderar la posició amb més abundància, per aquesta raó, doncs, mantenim la posició d'abstenció, perquè, realment, un tros no l'entendem, la resta no quadra i l'únic que pot ser positiu és absolutament redundant i, en últim terme, el que se'ns ha dit d'explicació ens ha acabat d'espantillar les raons tècniques per a mudar de posició respecte a aquest punt.

Finalment, respecte a la Llei de Finances Públiques de Catalunya, que és l'última de les propostes de resolució no transaccionades a què ens ha sotmès el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, ens hem abtingut jo diria que per una raó realment de molta tranquil·litat, de molta confiança. Si ve, benvinguda; quan arribi, benvinguda i ens l'estudiarem; però aquesta és una tasca i una responsabilitat específica de l'Executiu en la qual jo no li voldria donar pressa, en la qual el nostre Grup parlamentari no li vol donar pressa a remetre de nou aquesta Llei, però sí que voldria que, quan arribés, estigués molt més ben concebuda, molt més ben escrita, que no hagués de portar a un debat en el si de la Ponència de la Comissió que ens forcés a haver-la de tornar a lliurar a l'Executiu una altra vegada. Ja ens l'enviaran quan estigui perfeccionada i així anem més de pressa i ho farem més bé.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Hortalà, per a explicació de vot, en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, pot semblar paradoxal que des del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya vingui a explicar justament les resolucions presentades pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya i, en alguns casos, transaccionades —en tres d'ells— amb Convergència i Unió, però donada la naturalesa del debat i perquè es puguin seguir justament amb coherència quines són les actuacions de votació que ha fet Esquerra Republicana, crec que aquesta explicació de vot és adient.

En primer lloc, és ben cert que la presentació de les resolucions —i per això les hem votades—, dins el nostre criteri, ha estat congruent i ajustada al Reglament d'aquesta Cambra. Perquè nosaltres creiem que el que aquí es fa sí que té alguna ressonància popular, no sé si més o menys que la que es pugui fer des d'alguns passadissos o en cert palau de Madrid, en qualsevol cas nosaltres creiem que sí que hi ha aquesta ressonància i per això presentem aquesta mena de resolucions. Hem votat unes resolucions no fàcils, no difícils; hem votat les resolucions que, en consciència i en coherència, hem cregut que havíem de fer; tampoc no massa fàcils, perquè tampoc no volem que se'ns digui que donem avantatges addicionals al Consell Executiu. I, en aquest sentit, la primera que hem votat, a proposta nostra i transaccionada amb Convergència i Unió, ha estat la de la concertació; no per fer cap mena de cessió a l'Executiu, no perquè la Cambra renunciï a res de substantiu, sinó perquè nosaltres, al llarg del debat, vàrem

demanar un compromís, i volíem que aquest compromís es formalitzés. Nosaltres entenem que si a Madrid es fa una concertació i, d'una banda, se'ns diu que no cal cap mena de temença, que això no afectarà Catalunya, molt bé. Nosaltres, davant el nostre compromís, compromís assumit pel Consell Executiu també, direm que el qui avisa no és traïdor, i òbviament, aquests tipus d'accions crec que són importants. Justament avui mateix sortia en els diaris el resultat d'una enquesta: que al llarg del país encara hi havia un vuit per cent de ciutadans que consideraven que els catalans no eren prou simpàtics.

Per tant no hi ha cap mena de cessió; nosaltres, en el tema de la concertació, demanem que el Consell Executiu, donats els tràmits legals pertinents i les circumstàncies que ho aconsellen, presenti recurs d'inconstitucionalitat, la qual cosa no exclou que el Legislatiu, pel seu costat, també el pugui presentar. Senzillament, aquesta era la intencionalitat, i sobre el tema ja no cal, per part nostra, fer cap mena d'esment addicional.

Hem presentat esmenes i les hem votat favorablement, malgrat...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Hortalà, li pregaria que no es reiterés en la defensa de les resolucions, que ja ha estat feta, sinó que s'atingués exactament al que pot ser algun matis d'explicació de vot.

El Sr. HORTALÀ: Sí, senyor President, és el que intento, explicar el vot; explicar el vot en el sentit que el que nosaltres fem gaudeix absolutament de coherència. *(Rialles.)*

Hem votat esmenes, i les hem votat favorablement, perdó, no esmenes, resolucions, relatives a les Caixes, al tema de les Caixes d'Estalvis. Per què? Perquè no podem reclamar un debat. El debat sobre les Caixes d'Estalvis és una altra cosa. ¿Són òrgans de govern, àmbit institucional? Nosaltres, l'única cosa que demanàvem en relació amb les Caixes d'Estalvis, i això lamento que personalitats tan clarividents com el professor Pedrós no ho hagin entès, és que el coeficient d'inversió obligatòria, els coeficients d'inversió obligatòria, vull dir, tenen la possibilitat d'un finançament directe per aquelles empreses certament grans i mitjanes —no petites—, grans i mitjanes, que emeten deute, és a dir, deute d'elles mateixes, accions i obligacions, i que si s'utilitza aquest recurs d'endeutament, el deute públic convencional queda deslliurat d'una part de gravamen, i per tant queda un excedent que pot beneficiar, justament, la petita empresa, mitjançant subvencions addicionals del CARIC.

Aquesta era la intencionalitat de la nostra esmena; l'hem proposat i així l'hem votat. En definitiva aquest ha estat el nostre plantejament. No hi ha hagut, per dir-ho així, més qüestions amagades o més qüestions de facilitat; senzillament, un plantejament que hem estimat correcte, una política correctora, tal com es va anunciar durant el debat sobre la política del Govern, i, en definitiva, establir, ens sembla que amb certa claredat, quelcom que pot ajudar la governabilitat de Catalunya, perquè, perquè a nosaltres ens preocupa la governabilitat de Catalunya i sense cap mena de suport incondicional... sí que en donem, de tant en tant, de suport. *(Rialles.)*

Ens sembla que el tema de la governabilitat, si se'm permet el símil, és com una mena de triangle: hi ha triangles

equilàters, triangles isòsceles; triangles escalens; vull dir que tot depèn dels angles. L'important per a la governabilitat és que l'àrea d'aquest triangle sempre, sempre serà la suma de la base per l'altura, dividida per dos. *(Fortes rialles.)*

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Cap més explicació de vot? El senyor Pedrós, per al·lusions?

El Sr. PEDRÓS *(de l'escó estant)*: Sí, molt breu, i des de l'escó, senyor President. És a dir, insisteixo que el text és absolutament incompreensible, i el que diu no té res a veure amb el que ens ha estat explicant el professor Hortalà. És a dir, en definitiva se'ns està dient, en el que s'ha aprovat, que el Govern exposi, en el termini més breu possible, els criteris que informin la seva... suposo que és la del Govern, la seva política d'endeutament. Jo no sé què té a veure la política d'endeutament del Govern, la política d'endeutament del Govern, amb el finançament a les grans i mitjanes empreses en tot aquest tema, i és clar que en els triangles, encara que siguin de moltes menes, l'àrea depèn dels angles. *(Rialles.) (El senyor Hortalà demana per parlar.)*

El Sr. PRESIDENT: Senyor Hortalà, és inútil establir ara un diàleg sobre aquesta qüestió. És evident que potser serà preferible que els dos eminents professors, acabada la sessió, puguin explicar-se mútuament el sentit de les seves intervencions. *(Rialles.)*

El Sr. HORTALÀ *(de l'escó estant)*: Vull dir que no volia parlar de geometria, sinó de finances. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, acabades les explicacions de vot, continuem les votacions, i ara ha arribat el torn de les propostes de resolució del Grup Socialista.

Votarem, doncs, primerament, la primera proposta de resolució del Grup Socialista, que és relativa a l'absència, segons considera aquest Grup, de programa d'orientació de política general en el debat que estem acabant.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la primera proposta de resolució del Grup Socialista, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució número 1 del Grup Socialista ha estat rebutjada per 57 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la proposta de resolució número 2 del mateix Grup.

Els senyors Diputats que hi estan a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució número 2 del Grup Socialista ha estat rebutjada per 57 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Continuem amb la proposta de resolució número 3 del Grup Socialista, que fa referència a un canvi en profunditat de la política de l'Executiu.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució ha estat rebutjada per 58 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

Tot seguit votarem la proposta de resolució número 4 del Grup Socialista, que és la proposta relativa a la lluita contra l'atur.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor?

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució número 4 del Grup Socialista ha estat aprovada per 58 vots a favor, 55 en contra i 15 abstencions.

Tot seguit, la proposta de resolució número 5 del Grup Socialista, que demana que la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local estudiï els acords, les possibles incidències dels acords de la concertació autonòmica.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Passem ara a la votació de les propostes de resolució del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. (*El Sr. Capdevila demana per parlar.*)

Explicació de vot? (*Pausa.*) Molt bé.

Té la paraula el Diputat senyor Capdevila, en nom del Grup de Centristes, per a explicació de vot.

El Sr. CAPDEVILA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per explicació global del nostre vot dintre del context de resolucions presentades pel Grup Socialista d'aquesta Cambra.

Hem votat que no a les tres primeres, abstenció a la quarta, sí a la cinquena. Fonamentalment, de la primera nosaltres diríem, de les tres negatives diria substancialment el següent: hem votat que no perquè s'hi diu que no hi ha un programa sobre la intencionalitat política general per al proper període de sessions, perquè no hi ha un suport parlamentari estable, i perquè s'exigeix un canvi en profunditat en la política de l'Executiu.

Necessàriament haig de repetir algun dels arguments ja donats a dins d'aquesta Cambra. Nosaltres, evidentment, no entenem que la Mesa s'hagi equivocat en admetre aquestes propostes de resolució, no entenem que hi hagi una transgressió del que s'estableix en l'article 120 del Reglament d'aquesta Cambra, que prohibeix que en debats d'aquesta naturalesa es puguin presentar mocions de censura, però sí que hem entès —i, d'altra banda, les resolucions de vegades, el nom no en fa tant la figura com les conseqüències o com les interpretacions que de les pròpies actuacions poden derivar—, hem entès que sí que hi havia aquí, a part de greus defectes de caràcter reglamentari, hi havia intencionalitats que nosaltres hem pogut entendre que podien comportar una certa moció implícita en la proposta d'aquestes resolucions.

I així, és clar, i crec que s'ha dit aquí també, en aquesta Cambra, que el que estableix el nostre Reglament és un debat sobre l'orientació de la política general del Govern, no del programa. Sí, d'altra banda, assenyala que quan hi ha la investidura, quan hi ha el vot d'investidura, el candidat a la presidència de la Generalitat ha de sotmetre i de portar a aquesta Cambra el seu programa, que es vota conjuntament amb la mateixa persona del candidat a la presi-

dència, així com d'altra banda, el Consell Executiu i els Consellers que formaran part del seu Govern, si que són coses, ho repeteixo, que sí que són establertes en la votació d'investidura, no ho són però en un debat d'aquesta naturalesa. Es tracta purament i simplement, jo diria, de l'orientació, com ho diu d'altra banda, textualment, el mateix text reglamentari: si s'està o no d'acord amb l'orientació general portada a terme, amb la política del Consell Executiu, i amb el que en definitiva intenti portar a terme amb posterioritat.

Es parla, d'altra banda, del suport parlamentari estable, i moltes vegades se n'ha parlat, durant aquest debat, del suport parlamentari. S'ha dit que no hi ha hagut manifestacions concretes de la Presidència de la Generalitat sobre com pensa i amb quina majoria pensa governar, i jo diria que això no és mai subjecte de votació dintre d'un Parlament, sinó que és la mateixa dinàmica, la mateixa vida diària del Parlament la que estableix els mecanismes de funcionament que constitueixen per si les majories. Però en alguns casos poden ser absolutament uniformes i estables, sempre, i en altres casos no es pot produir, i en aquest cas concret no cal recordar-ho, amb el mateix Grup Socialista proposant d'aquesta proposició, ni valgui la redundància, que una llei important votada per aquest Parlament ho ha estat també amb la majoria del suport que van constituir el Grup Socialista i el Grup de Convergència i Unió.

Per tant, jo diria que si això no s'estableix ni a la mateixa sessió d'investidura, per tal com va implícita, d'alguna manera, que el senyor candidat a la presidència que l'assumeix, és a dir, mitjançant una votació que es produeix dintre aquest Parlament, i mitjançant, doncs, la majoria que es constitueix en primera, segona o tercera votació, si aquesta és la majoria que en principi dóna suport a aquest President de la Generalitat, cal entendre que aquesta majoria, en principi, li dóna suport, i, si no és que es produeixin greus defeccions al llarg de la vida parlamentària o que, d'altra banda, conscients, algun Grup parlamentari que en principi no es pot considerar inclòs dins la majoria i, per tant, amb una posició més radical, plantegi en aquest Parlament un vot de censura i el guanyi. Aleshores, és la manifestació més clara i més profunda que no hi ha un suport parlamentari estable amb la màxima estabilitat que és assegurar la mateixa presidència de la Generalitat.

I, d'altra banda, hàbilment, en la tercera proposta de resolució, es copien, evidentment, unes paraules dites pel nostre company de Grup parlamentari, President d'aquest, Anton Cañellas, en el seu discurs de l'altre dia: «i s'exigeix un canvi en profunditat de la política de l'Executiu». El que passa és que les paraules i les frases no es poden treure del context en què són pronunciades. Aquesta frase, evidentment, està dita, i està, doncs, enregistrada ja per a ser incorporada al *Diari de Sessions*. Però quan es demana un canvi de la política, de la política de l'Executiu, és perquè això és subsegüent a una sèrie de peticions o, en tot cas, d'observacions, i en alguns casos fins i tot de crítica sobre diferents comportaments del mateix Consell Executiu o de les diferents Conselleries. Quan, per tant, això ve al final d'un discurs i hi fa referència, té una relació perfecta de fet causa amb tot el que s'ha dit anteriorment,

crec que és en aquest context, en aquest context, com s'han d'analitzar, s'han de jutjar i s'han de valorar expressions d'aquesta naturalesa. Tretes d'aquest context i posades en una proposta de resolució tenen un significat absolutament diferent, i nosaltres entendríem que aquí va implícit a una moció claríssima de censura.

Concretes ho van ser, perquè concreta ja ho és també la proposta quarta; concretes ho van ser les nostres observacions fetes al comportament del Consell Executiu sobre la lluita contra l'atur, en el camp, en definitiva, del treball.

Per això nosaltres, sobre aquesta qüestió, en entendre, en definitiva, que podia afavorir una proposició d'aquesta naturalesa i que hi podia ser més o menys congruent, hem tingut, hem produït la votació corresponent, doncs, a aquesta proposta de resolució del Grup Socialista. I, finalment, com s'ha anunciat ja anteriorment, nosaltres hem donat suport a l'última proposició del Grup Socialista, per tal com entenem que l'estudi que s'hagi de realitzar en relació amb les incidències dels acords de la concertació autonòmica es portin a terme dintre la Comissió primera d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern local d'aquest Parlament, i que aleshores l'estudi sigui tan aprofundit com calgui, fins i tot amb aquests suports tècnics institucional. I poden tenir la seguretat absoluta, tots els Grups parlamentaris, aquest Parlament, que el nostre concurs i el nostre ajut serà important, i tot el que puguem oferir tècnicament, jurídicament i políticament, ho posarem al servei d'aquesta Comissió.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: No havent-hi cap més explicació de vot en aquest moment, passem, doncs, a votació les propostes de resolució del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Voldria dir a aquest propòsit que la Mesa havia fet una ordenació per temes del contingut de les diferents propostes de resolució presentades pels diferents Grups, i, d'acord amb aquesta ordenació per temes, els diferents apartats de la proposta de resolució número 1 estaven situats en grups diferents. Per tant, potser seria més clar votar per apartats separats aquesta proposta de resolució número 1.

Començaríem, doncs, votant el primer apartat de la resolució número 1. A aquest propòsit, voldria dir que hi ha una petita part que ha quedat decaiguda, el que fa referència a «subratllar la no presentació de propostes d'orientació política general». En canvi, queda en peu la «reprovació de la política realitzada pel Consell Executiu i la no presentació de propostes d'acció de govern».

Amb aquestes precisions, doncs, passem a votació l'apartat primer de la proposta de resolució número 1 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Els Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució votada, la número 1, apartat primer, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat ha quedat rebutjada per 57 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

L'apartat número 2 entenem que ha quedat decaigut, pel fet d'haver estat rebutjada la proposta de resolució número 3 del Grup parlamentari Socialista, que deia que

exigia «un canvi en profunditat de la política de l'Executiu», mentre que aquí es demana «un canvi profund en la política de l'Executiu». Jo crec que ha quedat decaigut.

I ara passem, doncs, a votar l'apartat tercer d'aquesta proposta de resolució número 1 del Grup parlamentari del PSU, que fa referència a la presència, la compareixença dels Consellers davant les Comissions parlamentàries.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'apartat 3 de la proposta de resolució número 1 ha quedat rebutjat per 57 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació de la proposta de resolució número 2 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. La Mesa ha examinat el text d'aquesta proposta de resolució i, per a fer compatible aquest text amb el Reglament, creiem que caldria introduir-hi unes lleugeres modificacions que no modifiquen en res el seu esperit. Primerament, per a evitar confusions semàntiques, substituir la paraula «dictamen» per «informe». Segonament, suprimir la referència a l'article 48.3 del Reglament del Parlament. És que el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat hi està d'acord? (Pausa.) Molt bé, doncs passarem a votar la proposta de resolució número 2 que, encara que tingui tres apartats, entenem que constitueixen una unitat. Els tres apartats constitueixen una unitat i podem, doncs, votar-lo conjuntament. Allà on diu «dictamen» caldrà llegir «informe», i tot allò que diu: «en procediment paral·lel al previst a l'article 48.3 del Reglament del Parlament de Catalunya» queda suprimit.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta proposta de resolució que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució número 2 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 71 en contra i 34 abstencions.

Passem ara a la proposta de resolució número 3. En certa mesura, hi ha alguna coincidència amb la proposta número 4 del Grup parlamentari Socialista que ha estat aprovada. El primer apartat creiem que és inútil votar-lo, i podem considerar que ja ha estat aprovat amb un altre text, però de sentit exactament coincident. Per tant, queda només per votar el segon apartat d'aquesta proposta de resolució número 4.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb al segon apartat de la proposta de resolució número 4 del Partit Socialista Unificat que es posin dempeus. Perdó, el segon apartat de la número 3.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució número 3, apartat segon, del Grup parlamentari del PSU ha estat aprovada per 74 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Finalment, hi ha la proposta de resolució número 4 del mateix Grup parlamentari relativa a un acord de Govern unitari.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 71 en contra i 35 abstencions.

Finalment ens quedem per votar...

(El senyor Ribó demana la paraula.)

El Sr. RIBÓ: Senyor President, per explicació de vot.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ribó per explicació de vot.

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Des de l'escó i molt breument, i continuant les paradoxes que els mateixos Grups expliquen els vots de les seves resolucions, nosaltres hem votat positivament que sigui el plenari del Parlament qui debati la concertació autonòmica —i hem estat els únics a votar-ho— i que sigui el plenari del Parlament qui analitzi si cal presentar recurs d'inconstitucionalitat, perquè l'Estatut li atribueix competències primàries per damunt de tota altra institució, per a defensar l'Estatut, perquè creiem molt seriosa la qüestió de la concertació, però encara molt més serioses les funcions del Parlament.

(El senyor Alavedra demana la paraula.)

El Sr. PRESIDENT: El senyor Alavedra per explicació de vot?

El Sr. ALAVEDRA *(de l'escó estant)*: Des de l'escó, senyor President, per dir que nosaltres hem votat no a aquestes propostes de resolució del Grup Comunista, perquè havíem votat sí a la número 5 del Grup Socialista, que proposa un debat en Comissió amb els suports tècnics per arribar a una posició sobre la possibilitat de recurs d'inconstitucionalitat o sobre la concertació.

Evidentment, la sessió en el Ple en el cas que s'hagués de presentar un recurs d'inconstitucionalitat s'haurà de fer per força, perquè és el Ple qui ha de decidir d'interposar el recurs d'inconstitucionalitat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a les propostes...

(El senyor Capdevila demana per parlar.)

Sí, senyor Capdevila?

El Sr. CAPDEVILA *(de l'escó estant)*: Des de l'escó, ja que s'ha inaugurat aquest ordre des del mateix escó. Haig de donar per reproduïdes absolutament les paraules que he dit anteriorment en l'explicació de vot després de les votacions de les propostes de resolució del Grup Socialista. En aquest cas, hauria de donar-les per reproduïdes en la seva gran part i majoria, excepte a aquesta última proposta 3.2, que hem votat que sí, congruents amb el que ja havíem votat anteriorment en la proposta socialista. Aleshores, simplement reafirmar les paraules que he dit, atès que, d'altra banda, fins i tot el mateix text en la proposta primera comença parlant de reprovació, verb que sembla que s'ha posat de moda i que entenem, i entenc personalment, que és ni més ni menys que una moció de censura absolutament a cobert.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: No havent-hi altres explicacions de vot en aquest moment, passem a les propostes de resolució del Grup de Centristes.

Passem a votació la primera d'aquestes propostes, que fa referència a la compareixença dels representants de les Conselleries de Governació, Ensenyament i Política Territorial davant les Comissions respectives.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució ha estat aprovada per 92 vots a favor, cap en contra i 34 abstencions.

I, finalment, passem a votació la darrera de les propostes de resolució, la número 2 del Grup de Centristes, relativa a l'aplicació dels principis de la Llei de Mesures Urgents sobre la Funció Pública, actualment en suspens.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució número 2, del Grup de Centristes ha estat aprovada per 91 vots a favor, cap en contra i 37 abstencions.

Per a explicació de vot té la paraula el Diputat senyor Martín.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Atenent les normes que s'apliquen en aquest debat, el nostre Grup no ha volgut fer ús del dret a explicació de vot en cadascun dels moments en què l'ordenació del debat ho permetia per fer-ho ara d'una manera global, encara que curta, curta en el temps però referint-nos a tots els temes que aquí s'han votat avui, referint-nos-hi per reafirmar que la nostra votació ha estat una votació de deixar clar el nostre vot positiu o negatiu sobre aquells temes que enteníem congruents políticament —torno a dir, no reglamentàriament, políticament— amb el debat que aquí s'ha fet i abstenció en la resta, sense voler entrar en la consideració concreta d'aquests assumptes, d'aquests altres assumptes, que entenem no congruents políticament amb el debat.

Però jo voldria aquí fer un esment explícit a algunes de les nostres votacions. Una primera, a la votació que hem fet tant a l'apartat 4 de les nostres propostes de resolució, a la proposta 4, com a l'apartat segon de l'apartat tercer de la proposta del Grup del PSU, totes elles referides al tema de l'atur. Ens hem de congratular que, el nostre vot, l'han acompanyat altres que han permès ratificar un cop més que el Parlament de Catalunya és més sensible a la problemàtica de l'atur que no el Consell Executiu. Però a més, hem votat una resolució, la 4 de les nostres propostes, que diu concretament que «el Parlament constata que les accions empreses pel Consell Executiu en el que fa referència a la lluita contra l'atur no han complert els criteris acordats pel Parlament i no han assolit els objectius previstos». Però que diu més, i que no és només el senyor Rigol que hem vist preocupat per aquestes votacions, el que ha d'estar preocupat, sinó el Conseller d'Economia i Finances, ja que aquí s'afirma i el Parlament ha aprovat —i ja veurem si tots plegats, el Consell Executiu el primer, som capaços de defensar la dignitat del Parlament—, aquí s'ha aprovat que són necessaris un canvi i una reorientació de la política econòmica del Govern, un canvi i una reorientació de la política econòmica del Govern que doni compliment als acords parlamentaris de donar prioritat a l'objectiu de l'ocupació en la determinació de les inversions públiques. Perquè, senyores i senyors Diputats, aquest és un Govern jo m'atreviria a dir que una mica inusual, en la mesura en què ens presenta plans d'obres públi-

ques sense projectes, cosa que no passa enlloc del món, però alhora ens demana permís per a coordinar la política alimentària, cosa que podria fer sense necessitat de demanar permís a aquest Parlament. Realment, una mica in-sòlit.

Per això ens hem abstingut també en aquesta dita resolució de política alimentària que no és tal, que és una resolució de coordinació d'òrgans de l'Executiu, que ja es podia fer sense necessitat que el Parlament parlés d'aquest tema. Una altra cosa és debatre aquest tema, i nosaltres ja impulsarem, ja hem impulsat que el tema de la política alimentària es pugui debatre en aquest Ple amb resolucions concretes.

I hem votat també favorablement el nostre text de la proposta de resolució cinquena, que el tema de concertació autonòmica sigui ha portat en aquest Parlament. Ens congratulem que hagi tingut prou vots per a sortir entre les resolucions que aquí s'han aprovat avui. I això és el que legitima el portaveu d'aquest Grup a dir aquí que la concertació autonòmica feta a Madrid es tractarà al Parlament, mitjançant, a més, proposta del nostre Grup. I per això demanem que els pactes de l'actual Govern de la Generalitat a Madrid es portin també al Parlament. Per què? Perquè, senyores i senyors Diputats, aquí, d'aliances de Govern, aquí, d'estabilitat del Govern, aquí, d'orientació de programes, l'únic, absolutament l'únic que hem sentit en tot aquest debat és una explicació geomètrica sobre el nou corró escalè que es planteja per al proper període de sessions.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: No havent-hi cap Grup parlamentari...

(El senyor Alavedra demana la paraula.)

El senyor Alavedra per explicació de vot.

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, no faré una explicació de vot tan triomfalista com la del senyor Martín Toval, insistint emfàticament sobre les poques resolucions que ha guanyat el seu Grup, perquè aleshores tindria una explicació de vot en la qual el senyor President probablement m'hauria de limitar el temps.

Voldria dir que nosaltres hem votat la primera proposta de resolució presentada pel Grup de Centristes afirmativament, bé que considerem que les sessions d'informació dels Consellers en les Comissions són un tràmit reglamentari previst en l'article 131 que es pot aplicar a les tres Conselleries a què feia referència la proposta de resolució del Grup Centrista o a totes les Conselleries, evidentment, i no calia potser una especificació concreta. Però, com que nosaltres estem disposats clarament a informar, el Govern està disposat a informar dels criteris directrius i de les prioritats dels seus programes, creiem que és normal en definitiva que votéssim sí a aquesta proposta de resolució.

Per contra, hem votat no a la proposta de resolució del PSUC que demana la informació de totes les Conselleries a les Comissions, perquè formava part del punt 1 que, al nostre entendre, constituïa una moció de censura al Govern, i per això explico la diferència entre el vot negatiu a la proposta de resolució del PSUC i el vot afirmatiu a la proposta de resolució de Centristes.

Quant a la segona proposta de resolució, instar el Consell Executiu a aplicar els seus principis a la contractació

de nou personal, nosaltres creiem saber del Consell Executiu que aquesta era ja la seva intenció, de fer-ho així, i, per tant, hem votat també afirmativament, i era un acord, a més a més, anterior, del Consell Executiu, d'aplicar els principis, continguts en la Llei de Mesures Urgents per a totes les noves contractacions.

Per contra, hem votat no a les resolucions que feien referència a l'atur, i lamentem que aquest Parlament hagi votat sí majoritàriament, perquè —relligo amb la intervenció precedent— això acumula un cert desprestigi, perquè repetim uns temes que ja havíem tractat en un debat del mes de juny, i, a més a més, hi ha al Parlament, en aquest moment, el projecte de llei d'emissió de deute públic, al qual aquestes propostes de resolució fan referència, i les obres contingudes en aquest projecte de llei han de fer referència a la lluita contra l'atur. Nosaltres creiem que les esmenes estan presentades i que aquest és un tema que s'ha de tractar en el debat d'aquest projecte de llei d'emissió de deute públic per a combatre l'atur.

Quant a l'afirmació del senyor Martín Toval que el debat sobre els pactes autonòmics ve a aquest Parlament, i que aleshores els pactes que nosaltres poguéssim fer a Madrid han de venir també a aquest Parlament, jo li diria, al senyor Martín Toval, que els pactes autonòmics és bo que vinguin a aquest Parlament; efectivament n'hauré de parlar molt sovint, sobretot si tiren endavant allà on es prendran les decisions importants, que és al Parlament de Madrid. Perquè ens podem trobar aquí amb uns debats totalment irreal, en aquest Parlament, en els quals parlarem dels pactes autonòmics, sobre els quals podem prendre una posició, però no podem decidir. Aleshores, jo, des d'aquí convido el senyor Martín i Toval, d'una manera molt específica, a fer totes les pressions que calgui perquè les decisions majoritàries —i ho poden ser— que en aquest Parlament es prenguin sobre la concertació autonòmica i que ell les assumeixi com una decisió majoritària del Parlament de Catalunya, aquest Parlament que tots volem prestigiar, que tots volem respectar, i del qual ell acaba de fer un gran cant, i que aquesta posició majoritària, aquí, tots els Grups es comprometin a defensar-la a Madrid, que és allà on es prendrà la decisió. Això sí que seria important, senyor Martín i Toval, i no portar un tema aquí —que és molt important que el debatem— sobre el qual no tenim poder de decisió.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: Per al·lusions...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín, jo entenc que no hi ha al·lusions, ni a la seva persona ni a la seva conducta.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Se m'ha demanat una actitud, i, en tot cas, no s'està respectant el fons...

El Sr. PRESIDENT: Crec, senyor Martín, que realment això no són al·lusions. S'ha alludit a la conducta, si vostè vol, o a l'actitud del Grup parlamentari del qual vostè és portaveu, però no a la persona, i les al·lusions són personals.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: A mi directament s'ha alludit.

El Sr. PRESIDENT: Bé, en tot cas, li prego que s'ajusti exactament al que hagi estat alludit i per un temps curtíssim.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Serà un temps curtíssim.

El Sr. CAMPS I ROVIRA (*de l'escó estant*): Senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Un moment, senyor Martín.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Senyor President, amb la seva vènia, fent ús d'allò que preveu l'article 65, entenem que no hi ha hagut cap tipus d'al·lusió a la persona del senyor Martín i Toval. Ha estat una al·lusió política parafrasejada en la persona d'un Diputat, però fent referència, òbviament, al Grup parlamentari dels Socialistes de Catalunya. Per tant, entenem que no pertoca, respectuosament, cap mena d'al·lusió.

El Sr. PRESIDENT: Altres vegades ja havíem precisat això. Jo prego al senyor Martín que si realment s'ha sentit alludit en la seva persona ho expliqui, però que no intervingui respecte a unes al·lusions polítiques a l'actitud del seu Grup parlamentari.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: No, no, no. Se m'ha alludit en el sentit que se m'ha demanat una actitud en un tema que ni jo ni ningú no pot tenir, i és portar decisions que aquí es prendran, un cop les lleis estiguin aprovades a Madrid, al debat de les lleis. Només volia dir això.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín, això no era una al·lusió a la seva persona; és una al·lusió al seu Grup. Era una al·lusió al seu Grup, a una actitud del Grup, no de vostè personalment. Però, en fi, ja està; és igual.

El senyor Ribó per a explicació de vot.

S'entén, senyor Ribó, que es limitarà a explicar el vot sobre les qüestions que no ha explicat anteriorment.

El Sr. RIBÓ: Com a darrera explicació de vot, repassaria alguns dels punts sobre els quals no he fet cap mena d'explicació de vot i les darreres que hem votat.

En primer lloc, nosaltres ens congratulem d'haver votat un pla de mesures urgents contra l'atur, perquè està en el marc de les competències autonòmiques —tal com l'hem votat: donant-hi una visió global—, i, quan diem urgents, esperem que siguin urgents i que no passi com amb els projectes sobre cambres agràries, que eran objecte de suport inqüestionable per a donar el vot a la investidura, i que havíem d'anar a buscar al fons del mar —encara que siguin agràries— en aquests moments quant a la seva sortida en el Parlament.

Nosaltres ens hem abtingut en la proposta sobre el control alimentari, perquè essent un tema molt important, en el qual hi ha una gran sensibilitat popular, ens sembla una obvietat plantejar al Parlament que el Govern faci quelcom que ens sembla que, per definició, ha de fer: controlar els aliments. I més quan té unes competències que li vénen de la Generalitat provisional, si més no en Conselleries com la de Sanitat. Ara bé, ens sembla molt irreal, senyor Alavedra, molt irreal, molt més irreal que les irrealitats que vostè ha esmentat, votar control alimentari a Catalunya i votar oli de colza desnaturalitzat a Madrid.

Voldriem dir que també hem votat positivament quant a radiotelevisió i el seu control perquè considerem que empalma amb les nostres propostes, que hem fet diverses vegades en aquest Parlament, i amb les que han sortit en el debat.

I voldriem dir que nosaltres hem votat positivament perquè hi hagi criteris objectius en la contractació, i recor-

dar que fórem nosaltres qui, en una interpellació al Conseller de Governació, ens alarmàvem que a la Generalitat s'estigués contractant personal quasi, quasi amb un carnet de partit a la boca. (*Remor de veus.*)

Diríem, finalment, que ens sorprèn molt que s'hagi aprovat, i que l'hagin votat positivament, la primera resolució del Grup de Centristes, d'una manera incoherent, al nostre entendre, amb el rebuig d'una resolució en què nosaltres instàvem tots els Consellers que anessin a Comissions —no només tres—, si no fos que aquest Parlament avui hagi estipulat Consellers de primera i Consellers de segona. Els de primera, aquests tres que vindran, i els de segona, els qui no vindran. Això seria important de retenir-ho de cara a l'Estatut Interior i, fins i tot, per a les normes de protocol. Però així i tot pot ser al revés: pot ser que els Consellers que cridem és perquè tenen assignatures pendents i són més dolents que els altres, i els que no cridem és perquè ho fan prou bé, i s'escapen del Parlament. O potser és que els qui no cridem, segons aquesta resolució, són massa temorencs d'aquest Parlament.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Camps, volia dir alguna cosa?

El Sr. CAMPS I ROVIRA (*de l'escó estant*): Sí, respectuosament, senyor President, i també fent ús d'allò que preveu l'article 65, per protestar, respectuosament, perquè el senyor Ribó no ha explicat el seu vot sinó que ha explicat la seva tristesa per haver perdut les votacions. (*Rialles.*)

El Sr. PRESIDENT: Constarà en acte. (*Rialles.*)

El Sr. RIBÓ: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Hortalà, per a explicació de vot.

El Sr. RIBÓ: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Recordo també al senyor Hortalà que l'explicació de vot s'ha de limitar als vots no explicats anteriorment.

Senyor Ribó, perdoni, però...

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): La tristesa és quelcom molt personal. Potser és tot el Grup o una bona part de la Cambra que està trista.

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyor Ribó, no té la paraula. Em penso que és inútil una polèmica sobre aquesta qüestió.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, vull explicar, certament, el vot que no ha estat explicat en la meua intervenció anterior i, en aquest sentit, reiterar que nosaltres hem votat d'acord amb el que vàrem estar fent i proclamant durant el debat de política general i d'acció de Govern.

Vàrem dir que fariem una acció crítica, però que seria una acció crítica constructiva, i així hem anat votant, senyor President, senyores i senyors Diputats, totes les resolucions que hem entès que anaven per aquesta via, per una via complementària, per una via de correcció, amb el benentès que la política del Govern de Convergència i Unió no era, certament, la política que nosaltres fariem, però entenem que en aquests moments calen —i ho diré una vegada més—, per als interessos superiors de Catalunya, esforços de partit, esforços de partit, en benefici del recobriment de les nostres institucions d'autogovern.

I vull afegir només, per acabar, que les resolucions que

hem votat i les resolucions que hem presentat han estat resolucions pròpies. Nosaltres no hem tingut cap mena d'esperit sant que, sota la forma de Calvo Sotelo, ens les inspirés (*rialles*), i haig de dir que és difícil sovint d'entendre posicions quan no són absolutament blanques per un costat, o no fan molta sang per l'altre, i, en aquest sentit, creguin, senyores i senyors Diputats, que a nosaltres és difícil que ens cridi el senyor Calvo Sotelo i encara és més difícil que nosaltres el cridem. Però, en qualsevol cas, tinguin la certesa que, si s'esdevingués l'avinentsa d'aquest contacte, nosaltres defensariem els interessos de Catalunya i no concertariem res que minvés la seva autonomia.

Res més, i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Capdevila per a explicació de vot. També repeteixo el mateix, senyor Capdevila: no s'han de repetir les explicacions de vot ja fetes.

El Sr. CAPDEVILA: No, senyor President, moltes gràcies; seran unes breus paraules, senyores i senyors Diputats. No, evidentment, nosaltres hem explicat pràcticament tot el sentit, el significat i, en últim terme, de com s'han produït les nostres votacions —sobre això tindria molt poc a dir—; potser no hem explicat el vot de les nostres proposicions, cosa que tampoc no tindria gaire sentit ja que les hem defensades, i això ha estat coherent amb la presentació, l'explicació d'aquestes proposicions. Però, donat que el senyor Ribó abans havia fet alguna referència a la segona de les nostres proposicions, i mostrat, d'alguna manera, la seva estranyesa sobre com proposàvem l'aplicació d'aquests principis a la contractació de nou personal, quan, en realitat, el Govern central de l'Estat havia interposat recurs contra tota la llei... Sembla que ho ha comprès amb els articles, els principis, criteris orientadors, filosofia subjacent, etc. Sembla que sí que ha comprès tot això. Aleshores diria també que com que, d'altra banda, l'altre dia hi havia una certa resta de Diputats, jo crec que seria bo —i aquest prec és el que jo deixaria com a última reflexió a la Cambra, senyor President— que realment es jutgessin les conductes dels Grups parlamentaris, almenys del nostre Grup parlamentari, en funció de com es produeixen en aquesta Cambra, i no en funció de possibles intencions, sumant, restant o posant de relleu possibles contradiccions, que, d'altra banda, jo diria que no hi són, ja que el Grup parlamentari que fa aquesta proposta, que el Consell Executiu tingui en compte aquests principis —m'alegro, d'altra banda, que el Consell Executiu hagi pres aquesta decisió, cosa que ignorava—, va aprovar i va votar afirmativament aquesta Llei.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Senyors Diputats, amb això ha quedat llest el debat sobre acció política i de govern.

Moció subsegüent a la Interpel·lació sobre la reglamentació d'escorxadors

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpel·lació sobre la reglamentació d'escorxadors, presentada pel Diputat senyor Pere Ayguadé, del Grup Socialista.

El senyor Ayguadé té la paraula per a la defensa de la seva moció.

Recordo a tots els senyors Diputats que intervinguin en aquest debat que el temps per a les intervencions és, d'acord amb el Reglament, de deu minuts.

El Sr. AYGUADÉ: Honorables senyors de la Mesa, senyores i senyors Diputats, amb la interpel·lació presentada i defensada el dia 17 d'aquest mateix mes vam explicar àmpliament la problemàtica que es produïa arran dels decrets aprovats per l'Administració central sobre escorxadors municipals. Aquests decrets feien que a Catalunya ens quedéssim, si havíem d'adequar les nostres condicions higiènic-sanitàries, sense ni un sol escorxador —ho dic malament: amb un sol escorxador municipal, que és el de l'Ajuntament de Barcelona, el de Mercabarna, perdó. (*Pausa.*) Potser que deixéssim que es buidés la sala i llavors podríem continuar amb més tranquil·litat. I això preocupa aquest Diputat, que sempre parla d'agricultura, perquè, evidentment, les coses que també són molt importants aquí, a Catalunya, les vertaderament importants, en les que es fan coses, sembla ser que no interessen pas gaire; les que interessen, a més a més, a més de 150.000 persones que viuen de l'agricultura en aquest país i a molts d'altres milions que han de ser alimentats per uns productes que, a més, amb les notícies que cada dia surten, es veu que no tan sols són deficientes sinó, a més a més, altament perillosos, altament perillosos.

Nosaltres parlàvem que els escorxadors municipals arreu de Catalunya comportaven no tan sols uns avantatges, uns beneficis directes, sinó que comportaven uns beneficis indirectes. Aquests beneficis indirectes eren una sèrie de serveis que no repetiré.

La moció subsegüent va ser presentada perquè les explicacions donades pel Molt Honorable Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya necessitaven, al nostre entendre, de ser consolidades amb una moció acceptada —ens semblava a nosaltres— per la majoria dels Grups parlamentaris d'aquesta Cambra. I, per tant, si nosaltres volíem donar solucions als problemes dels escorxadors, que no caigués... el seu control d'un producte estratègic tan important com és el dels canals, que nosaltres parlàvem que suposaven el 12% del total de l'alimentació d'una família mitjana catalana, i que nosaltres pensàvem que, per a donar aquestes solucions, s'havien de constatar en aquesta moció, que entre altres coses parla de la presentació en aquest Parlament d'un pla de reestructuració territorialitzat dels escorxadors municipals de Catalunya que inclogui una sèrie de punts molt concrets. Diem territorialitzat perquè dèiem —i ho diem amb molt d'èmfasi— que aquests escorxadors municipals és molt important, precisament, que estiguin distribuïts per tot Catalunya, perquè tenien avantatges quant a disminuir econòmicament les despeses i, al mateix temps, perquè donaven a algunes comarques ja deprimides un mitjà de subsistència perquè desenvolupaven a la mateixa zona una altra ramaderia paral·lela. A més a més nosaltres també parlàvem que el moviment continu de bestiar per Catalunya no beneficiava gens la sanitat animal i la salut pública. Per tant, per començar aquesta tasca, nosaltres parlàvem de fer un inventari de la situació real dels escorxadors municipals de Catalunya, perquè

malament podem donar solucions quan no sabem quina és la situació real d'aquests. També parlàvem de la possibilitat de reconversió de cada un d'aquests escorxadors a la reglamentació tècnico-sanitària dels escorxadors, sales de desfer, centres de contractació, emmagatzematge i distribució de carns i deixalles, aprovada mitjançant el Decret del 26 de novembre de 1976 i modificada pel Decret del 3 d'agost de 1981, que, no ho oblidem, disminueix l'altura i les responsabilitats sanitàries que són molt necessàries per a donar viabilitat a uns escorxadors municipals, això sí, baixant aquestes cotes. I això tampoc no és bo perquè aquesta és una fàcil solució i una solució que només és un pegat, és un pegat totalment momentani.

A més a més, aquesta moció contempla els sistemes de finançament i aportació de capital possibles per a la reestructuració del sector d'escorxadors. Nosaltres pensem que és molt important que el Consell Executiu presenti en aquest Parlament la manera com pensa finançar tota aquesta reestructuració, perquè podríem parlar amb paraules boniques i molt adornades sobre les solucions al problema dels escorxadors, però si, en canvi, no s'hi poden aportar les partides financeres corresponents, això serien il·lusions i mai no realitats.

A més a més nosaltres parlem, en la nostra moció, de les facilitats per a la constitució d'agrupacions municipals sota les formes que es cregui convenient per a l'establiment d'un únic escorxador municipal. Nosaltres sabem perfectament que tots els escorxadors municipals d'arreu de Catalunya no poden ser mantinguts, que alguns d'ells hauran d'adequar les seves condicions higiènic-sanitàries, les seves estructuracions, que alguns d'ells s'hauran de fer de nou, però també que, en molts casos, tan sols amb l'acció mancomunada d'aquests escorxadors es podrà donar un bon servei i fer a més a més que aquest servei sigui competitiu amb els altres de l'empresa privada, industrials i frigorífics. A més a més, cal mantenir aquesta xarxa d'escorxadors mínima per a aconseguir els objectius següents: en primer lloc assegurar la transparència del mercat de la carn, assegurar la qualitat dels productes carnis, assegurar el control, la prevenció i la lluita contra les malalties, assegurar la continuïtat o la rendibilitat econòmica dels serveis municipals d'escorxadors, i tot això tenint en compte les perspectives de desenvolupament de les produccions específiques de cada zona. Jo no m'allargaré a explicar el perquè de totes aquestes condicions, perquè són importantíssimes i estic segur que estan en l'ànim de tots els presents en aquesta sala.

Assegurar la transparència del mercat perquè, ja ho he dit diverses vegades, no podem deixar en mans... una producció estratègia, el control estratègic del sacrifici dels animals que, no ho oblidem, és molt important al nivell de Catalunya. Assegurar la qualitat dels productes carnis perquè també en l'ànim de tots els presents hi ha els últims successos, perquè no poden ser qualificats de cap més manera. Assegurar el control, la prevenció i la lluita contra les malalties perquè també l'altre dia parlàvem que estem, en aquest aspecte, quant a les malalties dels animals, al nivell de països subdesenvolupats, i, quant al nivell de la sanitat pública, també són en la ment de tots els presents les gravíssimes conseqüències per l'oli de colza, o l'oli adulterat de colza, que es poden donar, no ho oblidem, qualsevol

dia i en qualsevol moment en altres produccions càrnies perquè el descontrol és absolut i greu.

També nosaltres parlem en la nostra moció que la qualificació preferent per a l'adequació d'aquells escorxadors inclosos en la xarxa mínima anteriorment citada i la concepció de la qualificació i efectes que se'n deriven —perquè nosaltres som conscients que el Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya no podrà fer, com amb una vareta màgica, tots els escorxadors i la xarxa mínima que es necessita a Catalunya de seguida—, el que nosaltres sabem és que s'haurà de fer amb una sèrie de prioritats i que el concepte i la qualificació d'aquestes prioritats haurà de ser elaborada i discutida en aquest pla, en aquesta xarxa d'escorxadors.

Moltes gràcies, senyors i senyores.

El Sr. PRESIDENT: A la moció del senyor Pere Ayguadé han presentat esmenes el Grup parlamentari de Centristes, el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana i el Grup parlamentari Socialista, per aquest ordre. (*Remor de veus.*) Perdó, el Grup parlamentari de Convergència i Unió. Evidentment el Grup Socialista no podia esmenar la moció del seu Diputat. Té la paraula, doncs, per a explicar les seves esmenes, el representant del Grup parlamentari de Centristes, el senyor Roselló.

El Sr. ROSELLO: Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres també, veritablement, lamentem la poca atenció que comporten els problemes agraris i també els problemes sanitaris que poden afectar la salut pública, tenint en compte l'escassetat de Diputats que hi ha en aquest moment en la Sala.

Desgraciadament són a l'ordre del dia diferents afers que han succeït al llarg del país i que afecten, veritablement, el consumidor, però que també afecten, indubtablement, el productor. El cas que ha portat a terme la primera interpel·lació i, després, subsegüent moció del Grup Socialista, suposo que deu arrancar de l'afer de la carn que es va produir durant aquest estiu a Lleida, concretament. Nosaltres voldríem dir —i agafant unes paraules del President de la Generalitat, que va pronunciar ahir— que la inspecció sanitària correspon, efectivament, en aquests moments, a la Generalitat, la té traspassada. No voldria tampoc xafar en cap moment una pregunta que hi ha encara per respondre d'un Diputat d'Esquerra Republicana sobre l'actuació del Conseller de Sanitat després —o de la Conselleria, més ben dit—, després que hi havia una denúncia efectuada des del mes de febrer sobre un descobriment de carn procedent d'animals morts no pas en els escorxadors, i que el mes d'agost encara no s'havia fet cap tràmit. A més a més, la denúncia portava noms i cognoms dels qui després han estat els presumptes infractors de la llei. D'altre costat, també és lamentable que un director de Mercabarna —lamentable en un sentit, en l'altre és bo— denunciï que més del 70% de la carn que es consumeix a Barcelona no té control sanitari, quan aquest control —segons diu el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* del 10 d'octubre— correspon ja de ple a la Generalitat i, per consegüent, al Consell Executiu a través del seu Conseller de Sanitat.

D'altra banda, també hem de lamentar que cert sector agrari de Catalunya vagi denunciant o vagi dient que hi ha cinc escorxadors clandestins, la qual cosa, si no és així,

causa un greu perjudici al sector agrari. Nosaltres acceptem i volem que es jutgin amb les conseqüències degudes tots els qui fan frau a l'alimentació, però el que no volem és que s'aixequin testimonis sense que després es denunciïn com correspon. Això perjudica el sector i nosaltres ho rebutgem.

Els escorxadors municipals, que és el que ens porta en aquest moment a la tribuna, arranquen de la sèrie de decrets produïts pel Govern central respecte a l'adequació dels escorxadors, i sobretot dels escorxadors municipals, donant primer quatre anys de temps, després dos anys més amb una pròrroga, després donen sis mesos perquè puguin presentar els municipis la documentació o la sol·licitud de fer aquests escorxadors, presentant-ne un avantprojecte, i després es prorroga fins al 31 del mes que ve. Lògicament, suposo jo que els municipis, a través dels seus ajuntaments, estan preocupats pel finançament d'aquests escorxadors o per l'adaptació d'aquests escorxadors a la realitat o a la legislació vigent; però també crec que hauria de preocupar molts ajuntaments la salut pública; això també surt en la pregunta —i lamento tornar-m'hi a referir—, també surt en la pregunta del Diputat Víctor Torres: hi ha escorxadors que estan en precària situació sanitària. Per tant, crec que molts ajuntaments haurien pogut presentar un avantprojecte i haurien pogut avançar més, encara que hi ha, d'una altra banda, la contrapartida del finançament. Però crec que la salut pública és per damunt del finançament en aquests moments. Els escorxadors municipals han anat disminuint de nombre els últims anys, s'ha reduït pràcticament més del 40% el funcionament d'aquests, i això fa estar en franc desavantatge el sector. Després, d'una altra banda, també hi hauria la possibilitat que moltes zones quedessin desabastades si es donessin casos de desaparició d'escorxadors privats com quasi va estar a punt de donar-se en el cas de l'escorxador de la Seu d'Urgell.

Fan falta una sèrie de mesures, fan falta una sèrie de mesures. Nosaltres volem avançar que estem pràcticament d'acord amb la moció presentada pel Grup Socialista, excepte en alguns punts de fons i en uns altres que fan referència al temps material per a poder portar a terme el que es demana en aquesta moció, però, indubtablement, fa falta evitar el frau i les matances clandestines, fa falta potenciar els escorxadors municipals, perquè són una garantia de mercat competitiu, indubtablement, fa falta que l'Administració ajudi i orienti per a la construcció i ampliació d'aquests, que els ajuntaments s'interessin pels serveis comunitaris, vetllant el servei públic per la seva subsistència, igual que fan amb altres serveis, i que els escorxadors municipals adaptin totes les seves instal·lacions per a poder dur a terme una tasca efectiva. I així mateix, nosaltres voldríem dir, d'un costat, que aquesta moció pot portar a qualificar el sector d'escorxadors; però d'un altre costat tenim un problema, i el problema és que l'adaptació pels municipis dels seus escorxadors acaba el 5 d'octubre —perdó, el 30 d'octubre, si no ho recordo malament— i si no es fa la presentació per a adaptar-se a aquesta regulació, lògicament, en quedarien fora.

Nosaltres demanàriem, i fem un prec a tots els ajuntaments que hi tinguessin interès, i crec que n'han de tenir molt, que fessin la presentació i un avantprojecte molt sen-

zill, perquè els seus escorxadors no es quedessin fora d'aquesta adequació, tan necessària en aquests moments per a la producció, per a la comercialització i per a la salut pública.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Conseller de Sanitat té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT (*de l'escó estant*): Des de l'escó mateix, senyor President, si m'ho permet, i per al·lusions, per a contestar una al·lusió que ha fet el Diputat senyor Roselló.

Evidentment, com ha dit molt bé el senyor Roselló, hi ha presentada a la Cambra una interpellació d'un Diputat d'Esquerra Republicana, que entre altres coses fa una pregunta molt concreta amb referència al malaurat afer de la carn a Lleida. Sense entrar ara en detalls de la resposta de la interpellació que, evidentment, serà tramitada al seu dia, jo voldria donar una informació molt breu i molt concreta amb referència a la pregunta formulada pel senyor Roselló.

Efectivament, és ben cert que un inspector veterinari de la Delegació territorial de Promoció de la Salut a Lleida, el senyor Palau concretament, va fer una denúncia per haver descobert en un frigorífic canals de carn que era evident que no procedien d'un sacrifici normal, sinó que eren morts, morts aprofitats. Es va cridar el transportista de carn a la Delegació del Departament a Lleida l'endemà. En aquells moments va confessar que, realment, aquells animals eren d'una procedència estranya. Hi va haver un aixecament d'acta, un inici d'expedient. Ells va donar la màxima responsabilitat a un germà seu; va dir que ell era només el transportista. Aquest germà seu va ser cridat uns dies després i va negar tot el que havia dit el primer dels interrogats. Aleshores, malgrat tot, l'expedient va seguir, i en vista que —gràcies al descobriment del senyor Palau, repeteixo—, com és ben conegut, corrien rumors que hi havia una xarxa de distribució de carn clandestina a Lleida, es van iniciar una sèrie de gestions que no van donar cap resultat. Fins que, casualment, gràcies a una intervenció del senyor Bosch, veterinari encarregat dels serveis de veterinària de la nostra Delegació a Lleida, es va trobar un telèfon, a nom dels dos germans abans implicats, on hi havia un contestador automàtic que enregistrava les peticions d'anar a recollir bestiar mort en diferents llocs.

Quan la nostra Delegació, el doctor Enrech —aleshores ja tornava a ser el cap provincial de Lleida— va tenir aquestes dades, va anar personalment a demanar la intervenció del governador civil en aquesta circumstància, i va ser, per tant, gràcies a aquesta actuació, que es va descobrir tot l'«affaire» de l'escorxador clandestí de Lleida.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies.

Té ara la paraula el representant del segon Grup esmenant. Pel Grup d'Esquerra Republicana, el Diputat senyor Torres.

El Sr. TORRES: Honorable President, senyores i senyors Diputats. Seguint els meus conterrànies Ayguadé i Roselló, jo també voldria dir la meua inquietud i la meua preocupació per aquest problema tan greu que avui dia s'està generalitzant a tot el país, davant les múltiples i greus infraccions de la llei, tant en matèria de sanitat ani-

mal com en matèria de fraus alimentaris. Ho ha dit el senyor Conseller, ho ha dit Pere Roselló.

El nostre Grup, conscient d'aquesta sensibilització de l'opinió pública, ha presentat a la Mesa del Parlament unes interpellacions referents al problema dels escorxadors clandestins i al de les intoxicacions a causa de consum d'olis alterats.

Però no prejudgem, encara que el Conseller Laporte ha tingut l'amabilitat de donar-nos ja un primer examen de la posició de la Conselleria —que no dubtem que és amatent a tots els aspectes d'aquest inquietant problema—, però no prejudgem el que farem, el que portarem a debat d'aquí a uns dies. Avui ens pertoca ocupar-nos de la moció presentada pel Diputat Pere Ayguadé, consegüent a la interpellació pronunciada fa uns dies.

Diem tot seguit que estem d'acord, totalment d'acord, amb la filosofia que inspira la moció presentada pel company Pere Ayguadé. Creiem que, efectivament, cal afrontar coratjosament aquest problema, cal realment prendre una sèrie de mesures que han de contribuir a normalitzar, i jo gairebé diria a moralitzar, el mercat de la carn a Catalunya. Per això cal que el nostre Consell Executiu, en possessió d'una moció votada pel Parlament, posi mans a l'obra i prengui una quantitat de disposicions per tal de portar a terme una labor de sanejament en aquesta espinosa qüestió.

Estem, doncs, d'acord —ho dic tot seguit— amb la filosofia que inspira la moció, però el nostre Grup ha cregut pertinent presentar tres esmenes que, si no alteren el fons, creiem nosaltres que en perfeccionen la forma i alguns aspectes marginals.

La primera esmena es refereix al termini —ho ha fet ja Pere Roselló. Nosaltres creiem amb tota sinceritat, i em fa l'efecte que el Diputat interpellant també coincideix amb nosaltres, que el termini d'un mes per a presentar un pla de reestructuració, de l'ambició i de l'abast que estan continguts en la moció, és una missió gairebé impossible. Així que nosaltres, en aquesta primera esmena, hem volgut que el Parlament, com vàrem dir una altra vegada, no es convertís en un registre de voluntats no seguides d'actes, i hem cregut preferent demanar a la Cambra que autoritzés un termini superior de quatre mesos, per exemple, de manera que el Consell Executiu, i en concurrència el Departament interessat, tinguessin la possibilitat de presentar-nos una feina completa i una feina ben feta.

El segon punt fa referència a l'extensió de les mesures que cal prendre. En la moció de Pere Ayguadé es fa esment únicament dels escorxadors municipals. Ja sabem que els escorxadors municipals en boví i en vacú són importants i són segurament més importants que els escorxadors privats. Però és indiscutible que en porcí són infinitament minoritaris i, per tant, creiem nosaltres que seria un error no comprendre, en el context d'aquesta moció, l'extensió del pla de reestructuració i de les mesures de control, de finançament, etc., al conjunt dels escorxadors privats de Catalunya, de manera que fos tot el conjunt d'escorxadors del nostre país que pogués beneficiar-se d'una labor de control i, per què no dir-ho, d'ajut.

Hi ha un darrer punt que nosaltres ens hem permès d'esmenar, i és el que fa referència —Pere Ayguadé i Pere Roselló s'hi han referit també— als inconvenients que pot

portar per al consum d'una cosa tan important com és la carn el perllongament de les autoritzacions donades per l'Administració central de Madrid a aquells escorxadors que encara no aconsegueixen escrupolosament la reglamentació tècnico-sanitària que fou prevista ja, si la memòria no em falla, el 1977.

De pròrroga en pròrroga hem anat fent, de tal manera que avui dia ens trobem, a Catalunya, en presència d'un sistema d'escorxadors que realment cal confessar que no són dignes d'un país com el nostre, que aspira a un progrés i a uns nivells que en aquest terreny, indiscutiblement, no assolim. I és evident que la pròrroga d'aquestes autoritzacions consolida les deficiències i les perllonga durant un període de dos anys, més de dos anys. Perquè, si no ho recordo malament, va fins l'agost de 1983. Aleshores, nosaltres demanem que ja que aquesta legislació existeix, ja que aquestes autoritzacions han estat donades, almenys el nostre Departament d'Agricultura, el nostre Departament de Sanitat, si convé, hi intervinguin d'una manera eficaç, posant l'accent sobre totes les ordres de control i de defensa del consumidor, de tal manera que no sigui possible abusar d'aquestes autoritzacions en detriment dels consumidors del nostre país.

Aquestes són, doncs, en substància, les tres esmenes que nosaltres portem a la consideració de la Cambra. Un problema de termini, que al nostre judici és massa curt i que no donaria la possibilitat al Consell Executiu, i en particular al Departament d'Agricultura, de presentar un pla de reestructuració fet d'una manera completa. Segonament, sense que això pugui significar una minva del nostre respecte pels escorxadors municipals, però creiem sincerament que l'extensió dels beneficis d'aquesta moció hi sortiria guanyant, que també fos estès als escorxadors de tipus privat que, ho repeteixo, en el porquí són avui dia enormement majoritaris a Catalunya.

I, en fi, mesures de control, d'inspecció, accentuades i engrandides de tal manera que els consumidors del nostre poble no hagin de patir unes pròrrogues que mantenen molts escorxadors de Catalunya —i no pas de petits pobles, sinó de capitals— en un estat de deficiència que realment no és digne del nostre país.

Aquestes són les consideracions que ens ha inspirat la moció presentada pel Diputat Pere Ayguadé; creiem que poden ser assumides per aquesta Cambra i és en aquest sentit que els demanem el vot, senyores i senyors Diputats.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el Diputat senyor Fonolleda.

El Sr. FONOLLEDA: Senyor President, senyores i senyors Diputats. És evident que tot el que han dit els Diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula és assumit en esperit per nosaltres.

Únicament voldriem fer una sèrie de puntualitzacions a les esmenes que presentem.

En primer lloc, com molt bé ha defensat el senyor Torres, creiem que el termini d'un mes que es demanava en la proposta socialista és insuficient. Aleshores, nosaltres voldriem defensar un termini de sis mesos per portar-ho a terme. Vull dir, malgrat tot, vull recordar que ja fa temps, quan encara no teníem competències en aquestes ma-

tèries, a finals de l'any passat, ja vam iniciar un programa de col·laboració sobre aquest tema dels escorxadors amb la Conselleria de Sanitat i amb la Conselleria de Comerç i Turisme.

Bé, però aquest termini de sis mesos que demanem no és per raó de comoditats, no és per raó de defugir feina, sinó que el basem en unes consideracions que em sembla que han de merèixer l'atenció d'aquesta Cambra. En primer lloc, estem conformes, con tothom que ho demana, que s'ha de fer un inventari dels escorxadors existents i la relació d'aquells que siguin adaptables a les normes legals vigents. Aquest inventari té, per a nosaltres, l'obligació de ser exhaustiu, i això, evidentment, en aquest moment, quan tot just s'acaben de publicar en el *Butlletí Oficial de l'Estat* les competències en matèria d'industrialització i comercialització agrària, quan encara estan per publicar les competències en matèria de sanitat animal i de producció animal, entenem que seria un termini massa curt per a fer la feina acuradament.

D'altra part, és evident que la realització d'aquesta feina exigeix tota una tasca d'informació que s'ha de demanar a ajuntaments, als sectors interessats, als productors, als consumidors, etc. I tots vostès saben que totes les disposicions que fan referència a l'agricultura sempre tenen una major vigència quan millor encaixen amb els sectors als quals van destinades.

També demanem una potenciació de les formes mancomunades o associades que permetin l'existència d'escorxadors comercials, oferint les màximes garanties de transparència de mercat i servei a la producció, fomentant la intervenció dels productors o les seves associacions.

Estem en un moment socio-econòmic en què ja no és possible que molts serveis d'escorxadors siguin, moltes vegades, oferts per tal ajuntament de forma individual.

Contemplar la realització d'escorxadors comarcals o supramunicipals, tal com es fa als països de la Comunitat Econòmica Europea, és per a nosaltres posar-se en una línia d'eficàcia, que vol dir millor servei per al consumidor. Però per a aquest servei i per a aquesta major eficàcia que volem és necessària la intervenció dels productors o dels seus associats. Hem de tenir present que la participació del sector afectat, no solament té una sèrie d'avantatges, sinó que també es converteix en un element de potenciació del desenvolupament d'aquest sector tan necessari en tots els aspectes, perquè tot aquest sector no s'ha de limitar al seu mateix àmbit, sinó que ha de sortir a la participació en aquells aspectes tan importants de la comercialització i la industrialització agràries.

Demanem en un tercer punt l'increment de les mesures de control sanitari que en garanteixen l'eficàcia, tant en el que afecta la salut pública com la salut animal.

En aquest punt hi està d'acord —no fa gaire estona l'hem aprovada aquí— una resolució, la número 4, si no ho recordo malament, presentada per nosaltres, que anava en aquest sentit. Evidentment, tots sabem que hi ha un Decret que es va aprovar l'any 76, que havia d'entrar en vigor l'any 81, que ha estat prorrogat darrerament. No n'hi ha prou amb això. Nosaltres, en demanar aquest increment de les mesures volem que hi hagi un major control de la tècnica sanitària actualment vigent. Que no ens escudem en aquesta aplicació d'aquests decrets pot tenir una po-

lítica diguéssim de passar, i per tant, d'espera simplement.

No volem fer-ho com una mesura conjuntural per la sensibilització que en aquest moment hi ha respecte al sector alimentari, sinó perquè estem convençuts que aquesta sensibilització ha de ser una constant de tota actuació administrativa. En definitiva, pretenem una adequació de la normativa tècnica sanitària a les necessitats del sector carni de Catalunya.

Finalment, demanem ajuts i subvencions necessaris per a l'acompliment d'aquest pla. És evident que aquest pla que pot ser, avui, força ambiciós, en la situació que estem ara no pot portar-se a terme si darrera no hi ha el suport d'un pla de finançament adequat. Sabem ja que hi ha uns crèdits, uns canals crediticis establerts, als quals poden acollir-se els ajuntaments i les cooperatives que es llancin a fer escorxadors, etc. Però cal realitzar tota classe de gestions per a millorar aquests canals; però, a més, cal dotar-los com a complement. I així voldria recordar que en el pla de mesures d'inversions de la Generalitat a finançar per l'emissió de deute públic ja entra dins un complement per a portar a terme i per a complementar aquest finançament.

Res més, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Podrien ara intervenir els Grups que no ho han fet ja, és a dir, en aquest cas únicament el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, no desitja intervenir en el debat.

Bé, aleshores, demanariem al senyor Ayguadé, si és que accepta, en part o totalment, les esmenes presentades. El senyor Ayguadé té la paraula.

El Sr. AYGUADÉ: Honorables senyors de la Mesa, senyores i senyors Diputats, amb molta brevetat, cal, en primer lloc, puntualitzar algunes de les qüestions. Evidentment que les esmenes presentades per tots els Grups de la Cambra, exceptuant el Grup del PSU, milloren en la redacció el contingut de la nostra moció i, en algun cas, com és el cas de Convergència i Unió, hi ha afegits que milloren la situació que esdevindrà de l'aplicació d'aquesta moció, i en el cas del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya es fa esment de la preocupació d'una situació deficient donada per les diferents pròrrogues, aprovades per l'Administració central, dels escorxadors municipals.

A més, en les altres qüestions, en el termini d'uns mesos, de més o de menys, no hi farem pas èmfasi. Jo, sentint tots els portaveus, en aquest cas dels Grups parlamentaris sobre aquesta qüestió, parlant que estaven tan d'acord amb la filosofia, amb l'esperit de la nostra moció, em semblava que no parlàvem d'escorxadors, sinó que parlàvem d'alguna poesia bucòlica i pastoril. Però està molt bé. Sense confondre el porc amb la velocitat, jo voldria parlar d'alguna altra cosa i, evidentment, que cal exercir —i ho diuen molt bé les publicacions, els diaris— sobre algunes notícies. Una cosa és que, i això sí que li voldria dir a l'Honorable Conseller de Sanitat i Seguretat Social, és una llàstima que hagi hagut de ser després de tant temps, quan la Unió de Pagesos, concretament, havia denunciat ja fa dos anys la presència d'una sèrie d'escorxadors i alguns altres recollidors de carn; que hagi hagut de ser després, posteriorment, quan es faci cas d'aquests temes. Ara, simplement puntualitzar el que diu, i sobretot, tant de bo que hi hagi molts pagesos a Catalunya que, perjudicant-se

amb allò més pròxim —o sigui, els preus s'enfonsen quan es fa una denúncia d'aquest tipus—, prefereixen el futur que el present momentani. Prefereixen consolidar una qualitat i una seguretat en el futur que, simplement, donar mala qualitat, enganyar la gent i, sobretot, convertir-se no en bons ramaders, sinó en delinqüents comuns.

Jo no faré més puntualitzacions sobre tots els temes. El que sí que m'agradaria és, recollint, d'alguna manera, totes les esmenes dels grups polítics que les han presentades, presentar una proposta transaccional a la Mesa del Parlament, que recollís, pràcticament, totes les esmenes.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Secretari donarà lectura, i és el text que el Diputat en el torn de la moció presenta a votació.

El Sr. AYGUADÉ: Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «En el termini de cinc mesos el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca haurà de presentar al Parlament de Catalunya un pla de reestructuració dels escorxadors municipals de Catalunya que inclogui, obligatòriament:

a) Inventari dels escorxadors existents i relació d'aquells que siguin escàpols a les normes legals vigents, i les seves possibilitats de reconversió d'aquestes.

b) Potenciació de les formes mancomunades o associades que permetin l'existència d'escorxadors comarcals o supramunicipals; oferint les màximes garanties de transparència de mercat i servei a la producció, fomentant la intervenció dels productors o les seves associacions.

c) Sistemes de finançament per a la reestructuració dels escorxadors.

d) Assegurar l'eficàcia de l'aplicació de la normativa tècnico-sanitària vigent mitjançant l'augment dels mitjans necessaris per a millorar la qualitat de la carn i a fi de garantir la sanitat animal i la salut pública. Així mateix, mentre durin les pròrrogues concedides per l'Administració central, els Departaments competents accentuaran la vigilància per tal de palliar els possibles efectes negatius d'aquelles.

e) Qualificació preferent per a l'adequació d'aquells escorxadors inclosos en l'inventari d'escorxadors amb possibilitat de reconversió. Tot això tenint en compte les perspectives de desenvolupament de la producció específiques de cada zona.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text que acaba d'ésser llegit, que és el que proposa a votació el Diputat autor de la moció, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra.

Els senyors Diputats que s'abstenen.

El text de la moció, amb les esmenes acceptades pel proponent, ha quedat aprovat per unanimitat.

Preguntes amb resposta oral

Passem ara al darrer punt de l'ordre del dia: les preguntes amb resposta oral. Les senyores i els senyors Diputats tenen la llista de les preguntes que correspon respondre en aquesta sessió plenària; són dues solament, les del senyor Felip Lorda i del senyor Francesc Vicens.

Té la paraula el Diputat senyor Lorda per a exposició de la seva pregunta.

El Sr. LORDA: Després del debat polític, senyores Diputades, senyors Diputats, que acabem de cloure, una pregunta a l'Executiu amb resposta oral ha de tenir forçosament un efecte d'anticlímax. I això s'ha observat perquè l'hemicicle ha quedat ja mig buit. Ara bé, el tema de la pregunta és realment important, perquè es tracta d'ensenyament. Abans de substanciar mínimament la pregunta que fem al Consell Executiu, desitjo fer constar que aquesta pregunta fou inspirada per una situació fa dues, tres o quatre setmanes, que, tal com la percebíem en aquells moments, respon a la descripció esquemàtica que nosaltres en fem en dirigir-nos al Govern. Ara, si d'aleshores ençà s'ha produït una evolució, sigui en el sentit que sigui, l'Honorable senyor Conseller encarregat de respondre'ns tindrà l'amabilitat de dir-nos-ho. És clar que nosaltres també hem fet, en aquest sentit, la nostra tasca de seguiment.

Bé, la situació esmentada es caracteritza, en termes generals, per la constatació que el procés de pre-inscripcions i matriculació d'alumnes als instituts nacionals de batxillerat de Catalunya ha estat aquest any totalment anòmal. Podriem adduir tota una sèrie de dades per a confirmar aquesta asseveració. Disposem de pocs temps; ens limitarem a subratllar algunes qüestions.

A la major part dels instituts nacionals de Catalunya els ha estat retallat i reduït el nombre de grups d'alumnes sol·licitats, d'acord amb les previsions establertes, en molts casos, conjuntament per la direcció, el claustre de professors, l'associació de pares dels instituts, així com pels ajuntaments respectius —tot això en relació amb les previsions d'alumnes per a matricular a primer de BUP, procedents d'EGB.

És això que ens indueix a preguntar al Consell Executiu quins criteris ha seguit la Inspecció per a reduir el nombre de grups, desatenent les previsions fetes per directors, professors, pares i ajuntaments, i quins han estat els responsables de la Generalitat o del Ministeri que la inspecció s'hagi comportat d'aquesta manera.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Sr. President, senyores i senyors Diputats, efectivament, des del temps que el senyor Diputat va formular la seva pregunta, des del 9 de setembre ençà, les coses s'han modificat, però no pas els criteris pels quals es va realitzar el procés de pre-inscripcions i matriculacions d'alumnes dels instituts de batxillerat de Catalunya. Aquest procés ha estat certament anòmal, i jo diria que afortunadament, perquè no s'ajusta al que era malauradament habitual. Per primera vegada s'ha fet un estudi seriós de les plantilles orgàniques del professorat, dels centres i de les necessitats d'escolarització, i s'han aplicat uns criteris iguals per a tots els instituts de batxillerat de Catalunya. En el cas concret a què es referia el Diputat senyor Lorda, del Vallès Occidental, l'hem d'assabentar que feliçment no hi ha cap sol·licitud de cursar primer curs de batxillerat que no s'hagi pogut atendre. Per a la seva informació —jo li prego que em disculpi els nombres que ara li llegiré— les dades són les

següents. Grups autoritzats: Barberà del Vallès: diürn, de primer curs 7, 6 de segon, 4 de tercer, 2 de COU; no hi ha nocturn. De Cerdanyola: 8 de primer, 6 de segon, 4 de tercer, 3 de COU, 1 de primer de nocturn, 2 de segon de nocturn, 3 i 3 respectivament, a tercer, i COU. Ripollet: 5, 3, 2 i 1, corresponents a primer, segon, tercer i COU; no hi ha nocturn. Ciutat Badia: 4, 3, 3, 2, corresponents a primer, segon, tercer i COU; no hi ha nocturn. Rubí: 5, 4, 2 i cap de COU; no hi ha nocturn. Arrahona: 5, 4, 5, 3; no hi ha nocturn. Egara: 7, 6, 5, 5, 2, 2, 3, 3, corresponents els quatre primers al diürn i els quatre darrers al nocturn. Casablanques: 12, 8, 5, 5, corresponents als grups autoritzats de diürn; 1, 2, 2, 3 als de nocturn. Pau Vila: 8, 7, 6, 6 de diürn; 2, 3, 4, 4 de nocturn. Sant Julià: 4, 3, 3, 2; no hi ha nocturn. Blanchart: 6, 5, 4, 4, 3, 4, 5, 6. Can Jofreses: 6, 4, 3, 3; no hi ha nocturn. Encara en queden uns quants més. El Nicolau Copèrnic: 2, 3, 3, 2, corresponents a primer, segon, tercer i COU, i no hi ha nocturn. I Sant Cugat: 4 de primer de diürn, 4 de segon de diürn, 3 de tercer diürn, 3 de COU, i no hi ha nocturn. Amb uns totals de 83 de primer diürn, de 66 de segon diürn, de 52 de tercer diürn i de 41 de COU. I del nocturn: 9 de primer, 13 de segon, 17 de tercer i 19 de COU.

No hi haurà, al Vallès Occidental, per tant, alumnes sense escolaritzar, com li deia abans, i els escolaritzats són 11.250 als instituts. *Ratio*: 37, 5 per grup, dels quals 3.113 són alumnes de primer curs de diürn.

Als instituts de batxillerat de Catalunya, 119, hi haurà 91.000 alumnes, cosa que representa un increment de 3.765 respecte al total del curs passat, que va ser de 87.139. Els criteris d'autorització de matrícula, a què es referia el senyor Diputat, han emanat de la Direcció General pertinent, de la Direcció General d'Ensenyament Secundari i Professional, i han estat públics des del primer moment i es resumeixen en dos de fonamentals: el primer és que tots els alumnes d'institut de batxillerat del curs passat tenen llur lloc en el curs actual, i el segon, que és prioritària l'escolarització d'alumnes de catorze anys sobre qualsevol altra matrícula d'alumnes segons els pressupostos econòmics de què disposa el Departament. Espero haver contestat la pregunta del senyor Diputat.

Moltes gràcies, senyor President. Moltes gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Diputat desitja replicar o repreguntar? (*Pausa.*) El senyor Lorda té la paraula.

El Sr. LORDA: Bé, sembla, efectivament, senyores Diputades i senyors Diputats, que hi ha hagut un canvi en la situació. Això ens obliga a donar les gràcies a l'Honorable senyor Conseller per l'esforç realitzat i per l'amabilitat que ha tingut de comunicar-nos-ho.

Ara bé, nosaltres hem recollit tota una sèrie de dades que no confirmen el que en podríem dir l'esperit d'optimisme amb què ens ha parlat el senyor Conseller. Diríem que la resposta del senyor Conseller és satisfactòria als nostres ulls en la mateixa mesura que ho pot ser als seus ulls. Vull dir que, si bé el senyor Conseller ens ha facilitat tota una sèrie de dades —algunes força concretes— que es poden considerar com a resposta a la nostra pregunta, i si bé nosaltres tenim molt en compte que aquest és el primer any que la Generalitat exerceix les seves competències en matèria d'ensenyament, i també en relació amb l'organit-

zació del curs escolar, si bé tot això és cert, també ho és —i, d'això, probablement el mateix Honorable senyor Conseller en deu ser conscient— que la solució de tota la problemàtica que planteja l'organització del curs escolar aquest any s'ha fet tard, a corre-cuita i, malgrat tot, amb una certa manca de previsió. Els directament afectats —això és indiscutible—, és a dir, alumnes, pares i professors, no han pogut evitar una gran inquietud davant les perspectives incertes. Jo tenia aquí una colla de dades, però no dispo de temps per a exposar-les. No podem negar que la Conselleria ha fet un esforç, tenint en compte aquestes circumstàncies. I nosaltres, que esperem que l'ensenyament a Catalunya assoleixi una qualitat, una extensió i també uns resultats òptims, sense precedents si pot ser, apreciem aquest esforç en els seus mèrits.

Però potser més interessant encara és l'experiència que aquesta estrena de competències en matèria d'ensenyament ha proporcionat. Una experiència que s'hauria d'aprofitar per a començar ja ara —mai no és massa aviat— els preparatius de l'organització del proper curs escolar. Quant al batxillerat, hi ha una dada constant a tenir en compte destil·lada de l'experiència dels darrers anys: l'augment anual d'un deu per cent d'alumnes que surten de l'educació general bàsica; i un principi, que em permeto anunciar, l'aplicació del qual és indispensable si volem que l'ensenyament a Catalunya vagi superant les seves deficiències: mai el nombre d'alumnes no ha de subjectar-se al nombre de places escolars i d'assignacions de professor, sinó a l'inrevés, el nombre de places escolars i d'assignacions de professors ha de subjectar-se al nombre d'alumnes.

Potser l'Honorable senyor Conseller dirà que he enunciat una obvietat. I jo, al meu torn, amb el respecte i l'amabilitat que caracteritza les nostres relacions, li diré que, efectivament, és una obvietat, i nosaltres li preguem que la faci.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo agraeixo molt al Diputat senyor Lorda les seves paraules i també la comprensió que ha mostrat per la tasca realitzada pel Departament i per l'esforç que certament s'ha realitzat en la preparació d'aquest curs escolar, curs en què jo diria que s'ha treballat amb superior antel·lació, d'una manera molt especial en tot el que fa referència a l'educació general bàsica, i amb el temps necessari molt més ajustat, pels motius que li diré, pel que fa referència al batxillerat. I ha estat així, senyor Lorda, precisament perquè nosaltres hem intentat fer possible aquesta obvietat a què vostè es referia darrerament, és a dir, acomodar el nombre de professors i de places al nombre de sol·licituds d'alumnes. I per a aconseguir això hem hagut d'enfrontar-nos a una política general a nivell de l'Estat en la qual s'intentava —com s'intenta— compensar la disminució o la inferior taxa d'alumnes a la formació professional en relació amb el batxillerat incrementant les dificultats perquè es cursi el batxillerat amb una reducció dels pressupostos generals de l'Estat de construccions escolars, quant a batxillerat, i amb una reducció de la possibilitat de contractació de professors de batxillerat.

I per tal de resoldre aquest problema nosaltres hem hagut de cercar els mitjans necessaris per a poder afegir una nova quantitat de professors als que inicialment teníem establerts pressupostàriament, i en això ens hem esforçat. Per tant, la necessària planificació s'ha vist limitada, s'ha vist retardada, d'alguna manera, fins que no s'ha pogut donar la confirmació definitiva del nombre de professors que darrerament s'han pogut incorporar al batxillerat.

El que vostè diu és veritat: l'increment d'alumnes ha de quedar previst, però també això ha de trobar una solució definitiva en una reforma dels ensenyaments mitjans que, d'alguna manera, doni una solució a l'ensenyament dels nois de catorze a setze anys resolent els problemes que avui es plantegen, en ser en alguns aspectes aquest nivell d'ensenyament no obligatori. És a dir, ens trobem sempre amb dificultats de pressupost i amb dificultats de pressupost incrementades en el cas dels ensenyaments que no són obligatoris, com és el cas del batxillerat.

Jo li agraeixo les seves paraules, i no tinc res més a dir, senyor President, senyores i senyors Diputats.

**Pregunta al Consell Executiu sobre
quines mesures pensa adoptar
perquè l'assignatura de llengua i literatura
catalanes rebi el mateix tracte unitari que
la llengua i literatura castellanés**

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a la darrera de les preguntes, la formulada pel Diputat senyor Francesc Vicens sobre el concurs-oposició de places de llengua i literatura catalanes, modalitat balear.

El Sr. VICENS: Senyor President del Parlament, senyores i senyors Diputats, intentaré resumir al màxim perquè, donada l'hora que és i després de la sessió parlamentària tan feixuga que ara acabem, no voldria fatigar-los. Però la qüestió és d'enorme importància per als qui sentim com un tema important la unitat de la llengua catalana.

Efectivament, el *Boletín Oficial del Estado* de fa uns dies, exactament del dia 14 de setembre d'aquest mes que som, publica dues ordres ministerials estranyíssimes: són dues ordres del Ministeri d'Educació i Ciència que convoquen concurs-oposició, una a deu places de professor agregat d'institut de batxillerat, i l'altra a quatre places de catedràtic, també de batxillerat, per a l'assignatura anomenada «Lengua y Literatura catalana, modalidad balear».

A qui sorprengui aquesta assignatura en un institut de batxillerat i faci el que he fet jo, que és mirar l'annex de les dues ordres ministerials per conèixer quin és el programa d'aquest concurs-oposició, tindrà la sorpresa d'observar que els programes són, exactament, els mateixos que estan servint des de l'any 79 per a convocar places de professor agregat i de catedràtic a Catalunya per a llengua i literatura catalanes. Punt. Llengua i literatura catalanes. Doncs, per què aquest afegitó de «modalidad balear»?

Les dues mateixes ordres ministerials sembla que expliquen la finalitat que pretén l'Administració central de l'Estat amb aquest afegitó. I és quan diuen que, no existint ni professors agregats ni catedràtics d'aquestes matèries, no és possible complir les disposicions vigents sobre qui han

de ser els vocals dels tribunals d'oposicions, que, com vostès saben, es trien per sorteig entre els numeraris d'aquesta matèria. Però no havent-n'hi d'aquesta matèria, les Ordres ministerials diuen que el Ministeri d'Educació i Ciència designarà lliurement els que coneguin la matèria entre catedràtics i professors agregats.

El que es pretén aquí és gravíssim. No sols es tracta d'una actitud científica a la qual no m'atreveixo a aplicar la paraula criticable i perquè em sembla excessivament tènue i tímida, sinó que hi ha el propòsit deliberat de trencar la unitat de la llengua catalana i donar-li un tracte i un estatut diferents de totes les llengües existents a l'Estat espanyol. Dic trencar la unitat de la llengua catalana perquè en el nivell d'estudis de batxillerat no hem vist mai que el Ministerio de Educación y Ciencia convoqui concursos-oposicions per a «lengua y literatura castellana, modalidad manchega», o «lengua y literatura castellana, modalidad extremeña», com a assignatures de batxillerat.

Però, és més, no sols es tracta d'una acció deliberada de trencar la unitat de la llengua catalana, amb tot el que té això de vexatori per a Catalunya, sinó que, a més, és discriminatori per al cos professoral, que es troba en la situació de, essent professor de llengua i literatura catalanes, no poder oposar ni concursar a les «modalidades» que el Ministeri d'Educació i Ciència vulgui anar creant perquè apareixen com a assignatures diferents, com si fossin llengües distintes.

Doncs, tenint en compte que la Generalitat de Catalunya té l'obligació de protegir i defensar el patrimoni lingüístic català i de defensar els interessos i els drets dels seus ciutadans, i en aquest cas estan els professors, és per aquesta raó que he fet al Consell Executiu de la Generalitat la pregunta que, formulada per escrit, diu: «Què ha fet o què pensa fer perquè l'assignatura de llengua i literatura catalanes rebi en l'ordenament de l'ensenyament mitjà de tot l'Estat espanyol el mateix tracte unitari que la de llengua i literatura castellanés, de manera que tant els programes com l'accés als cossos d'ensenyants siguin vàlids per a tot el territori estatal?»

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Reial Decret del 23 de juny de 1978, publicat en el *Butlletí Oficial de l'Estat* del 3 de setembre, preveia la creació de càtedres de llengua i literatura catalanes als instituts de batxillerat de Catalunya.

La Generalitat inicià sens pèrdua de temps les gestions oportunes perquè fossin dotades immediatament aquestes càtedres, i obtingué del Ministeri d'Educació i Ciència la inclusió de vint-i-quatre places de catedràtic i seixanta de professor agregat als concursos —oposició de l'estiu del 1979. No hi havia encara transferències educatives, tot just discutíem una possible transferència parcial de l'EGB, i la responsabilitat oficial de l'operació corresponia encara a l'Estat. Fou, però, la Generalitat qui tingué la responsabilitat de l'elaboració dels temaris i la tria dels membres dels tribunals. Els temaris foren encarregats a una comissió formada pels catedràtics numeraris d'universitat, senyors Antoni M. Badia i Margarit, Antoni Co-

mas i Joaquim Molas —el malaurat Antoni Comas—, i pel professor agregat Joan Solà, i publicats el febrer del 1979 en el *Butlletí Oficial de l'Estat* pel Ministeri d'Educació i Ciència.

En els temaris hi havia, com és lògic, un tractament científic i complet de totes les modalitats locals de la llengua catalana i de tota la literatura del Principat, les Illes i el País Valencià. També foren designats pel Ministeri d'Educació i Ciència els tribunals seleccionats per la Generalitat, d'acord amb els professors abans esmentats, i cal dir que entre ells hi havia professors nascuts i residents a les Illes i al País Valencià, com, per exemple, la senyora Aina Moll i el senyor Vicent Pitarch.

No havent-hi encara, com és obvi, professors titulats de català al batxillerat, vam demanar la col·laboració de professors d'altres matèries filològiques que s'havien distingit en el conreu de la llengua i la cultura catalanes. Les oposicions es feren amb tota normalitat i, per primera vegada, els instituts de Catalunya tingueren professors titulats de català. L'any següent, el 1980, es repetí el sistema, sense altra variació que la lògica presència en els tribunals dels professors que havien obtingut càtedres i agregacions l'any anterior, el 1979. El mes de juny del 1980, el Conseller que us parla va adreçar-se al Conseller d'Ensenyament i Cultura del Consell Interinsular de les Balears, senyor Francesc Conrado, oferint-li la incorporació al nostre programa de totes aquelles modificacions que el Consell General Interinsular volgués proposar per tal que el programa de llengua i literatura catalanes fos acceptat pel Ministeri d'Educació amb validesa per a tot l'Estat espanyol, tot significant-li que aquesta iniciativa estaria també oberta al Consell del País Valencià, si aquest així ho desitjava.

El senyor Conrado respongué el dia 12 d'agost —són paraules de la carta del senyor Conrado— que «en tot moment hem deixat la matèria en mans de la nostra Comissió Mixta, composta d'una forma global pels especialistes més competents de l'àmbit territorial del Consell General Interinsular de les Balears.» I continua: «Actualment, la Comissió Mixta ja ha elaborat un temari que, substancialment, és el mateix que va ser elaborat per la Generalitat. En alguns punts s'ha considerat necessari considerar, afegir o intensificar determinats aspectes característics de les manifestacions lingüístiques i literàries balears que la Comissió Mixta no considerava prou reflectides en el temari de la Generalitat.» Acaba el tros de la carta. El dia 8 de setembre vaig insistir sobre el tema, i el senyor Conrado em comunicà, el dia 29 d'octubre, que: «la Comissió Mixta Ministeri d'Educació-Consell General Interinsular de Balears, per a l'aplicació del Decret de bilingüisme, ha elaborat el temari per a oposicions de càtedra segons els criteris que ja us comunicarem en carta del 12 d'agost.» I continua: «Actualment, els departaments de llengua i cultura catalanes de la Facultat de Lletres de la Universitat de Barcelona n'estan fent una revisió pertinent, i dins un termini molt breu tindrem el document definitiu.» I continua: «Aleshores, haurà arribat el moment de mantenir els contactes oportuns amb el vostre Departament, a efectes d'un intercanvi d'experiències i de la possible consecució d'acords.»

Vàrem esperar la rebuda del temari preparat a les Illes,

que se'ns havia anunciat, però el cert és que mai no ens va ésser tramès. El dia primer de gener d'enguany vam rebre ja la transferència de serveis i funcions de l'ensenyament no universitari, i poques setmanes després vàrem arribar a un acord amb el Ministeri d'Educació pel que fa als concursos-oposició per a places de professor a Catalunya. El Ministeri feia una convocatòria-marc en la qual es fixava el nombre de places per a tot l'Estat i el Conseller d'Ensenyament establia per ordre tot el que fa referència a Catalunya. Corria el temps, havíem de convocar els nous concursos-oposició de llengua i literatura catalanes, i vam haver de continuar emprant el nostre temari, sense modificacions, car no disposàvem encara de les propostes del Consell Interinsular.

El senyor Conrado, el Conseller, em va escriure de nou preguntant-me quina era la nostra intenció respecte a la unificació de temaris, sense, però, enviar-nos els seus. El dia primer de març, i per via indirecta, els vam conèixer, finalment, i l'endemà vaig escriure al senyor Conrado fent-li avinent que finalment acabàvem de conèixer els temaris, i li deia: «Naturalment no hem tingut temps de compulsar-los d'acord amb els nostres, però em sembla que puc avançar que, per la nostra part, no hi ha cap inconvenient greu a acceptar-los, amb l'excepció d'alguns petits detalls i dels punts 145, 147 i 148 de càtedres i 98 i 99 d'agregacions, perquè d'alguna manera estan tractats a la memòria que presenten els opositors. En aquest sentit, i tal com ja els he expressat en diverses ocasions, els considerem homologables absolutament amb els nostres i estem disposats a incloure-hi els punts concrets que no figuren en el nostre. L'únic problema —continuava dient la nostra carta—, en aquests moments, és que nosaltres ja havíem enviat la convocatòria al *Butlletí Oficial de l'Estat* i al *Diari Oficial de la Generalitat*, amb els mateixos temaris que l'any passat. Esperem, però, que serà possible solucionar-ho. Si no ho és, estem disposats a gestionar, junt amb vosaltres, amb el Ministeri la declaració oficial d'homologació de tot: càtedres, temaris i oposicions. Desitjaria —continua la carta nostra—, com us he fet avinent repetidament, poder tenir un canvi d'impressions sobre aquests altres punts d'interès, i, en aquest sentit, us reitero la nostra invitació a rebre-us a Barcelona en la mesura de les vostres conveniències.»

No va ser possible, tanmateix, modificar el nostre temari, com m'hauria agradat, ja que els terminis legals no ens haurien permès la realització de les terceres oposicions aquest juliol darrer, després de les quals comptem ja amb un total de trenta-set catedràtics numeraris i doscents vint-i-tres professors agregats numeraris als instituts de batxillerat de Catalunya.

El dia 14, m'escrivia el Conseller senyor Conrado el que segueix: «Voldria començar per dir-li que crec que aquesta correspondència que hem tinguts sobre la unificació dels temaris d'oposicions a càtedres i agregadores de llengua i literatura catalanes a instituts és fonamental perquè denota una preocupació compartida per la unitat de la nostra llengua. Si bé, de fet, els esdeveniments no han fet possible una resolució definitiva del tema, és d'esperar que puguem arribar a un final positiu. Certament —continua el Conseller de les Illes— si, tal com ens comuniquem, la vostra convocatòria ja ha estat enviada al *Butlletí Oficial*

de l'Estat i al *Diari Oficial de la Generalitat* amb els temaris que ja eren elaborats per a altres convocatòries, el Consell General Interinsular ha acordat d'ordenar la seva convocatòria amb els temaris elaborats per la nostra Comissió Mixta. Com dèieu en la vostra darrera carta, ambdós temaris són molt similars. Crec que aquest fet és positiu, perquè enllaça amb la preocupació inicial de les nostres dues comunitats sobre la unitat de la llengua. Vull significar-li que tothora només he parlat d'unificació de temaris, com a tema essencial dels nostres contactes. Per tant, crec que ara per ara hauríem de continuar amb aquest tema precís sense introduir-ne d'altres. Convé, per tant, continuar parlant-ne, i per això accepte amb satisfacció, tal com ja us ho vaig dir telefònicament, la vostra invitació per poder tenir un canvi d'impressions.»

Com els senyors Diputats hauran observat, el senyor Conrado em parla exclusivament de la unificació dels temaris, i donat que aquests concorden en un 99%, estic convençut que arribarem a una solució feliç, i que l'any vinent ambdós temaris seran unificats.

Per la nostra part, el proper mes d'octubre ens posarem a la feina. Molt diferent és el tema de la unitat i comunicabilitat dels cossos de professors, molt diferent del dels temaris, i pel qual no s'ha interessat mai el Consell Interinsular. No cal que els digui que el Departament d'Ensenyament creu en aquesta unitat i en aquesta comunicabilitat, i que farà tot el que sigui a les seves mans perquè l'ensenyament de la llengua catalana tingui un tractament unitari a totes les terres de parla catalana, que els programes dels cursos i els temaris dels concursos-oposició siguin els mateixos, i quedi garantit el dret dels professors a prendre part, sense entrebancs administratius, en els concursos de trasllat a tots els instituts de Catalunya, de les Illes i del País Valencià.

Ara bé, aquesta convocatòria d'oposicions per a les Illes és feta fora de l'època normal de convocatòria, i amb programa proposat pel Ministeri, a proposta del Consell General Interinsular. Tenen el dret de fer-ho, i posat que els temaris coincideixen amb els vigents per a Catalunya, la unitat de la llengua no perilla realment.

Per això, establirem contactes amb el Ministeri d'Educació i amb el Consell General Interinsular, per tractar de trobar una solució que, amb ple respecte i salvaguarda dels drets i competències del Ministeri i de la institució pre-

autònoma de les Illes balears, no sigui susceptible de ser interpretada per l'opinió pública com una fragmentació de la nostra llengua.

No volem, però, que aquesta gestió sigui, ni tan sols ho sembli, com una imposició de Catalunya. Hem d'entendre'ns amb les altres Comunitats Autònomes de llengua catalana, i convenir i pactar el que calgui. Però cal tenir present que no n'hi ha prou que ho vulguem nosaltres; ho han de voler també les altres dues Comunitats Autònomes.

Jo crec que en tots aquests punts trobarem una solució satisfactòria amb el Consell Interinsular, i espero que també seran sensibles a aquesta posició —l'única lògica i científica— els responsables de l'ensenyament al País Valencià.

Moltes gràcies, senyor President. Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Vicens desitja repreguntar o replicar?

El Sr. VICENS (*de l'escó estant*): Únicament per a agrair al Conseller la seva explicació, i també per a expressar-li la meua felicitació per tot el que fins ara veig que porta fet el seu Departament en defensa de la unitat de la llengua en el territori estatal, i que ha aconseguit aquestes perspectives, que jutjo bones, en el sentit que els programes siguin unificats dintre de l'Estat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Conseller?

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT (*de l'escó estant*): Jo li agraeixo al senyor Vicens les seves paraules, però voldria —si se'm permet— esmenar una equivocació que s'ha introduït en el moment en què jo m'he referit que els temaris de les Illes havien estat preparats per la Universitat de Barcelona, i volia dir, naturalment, per la Universitat de Balears.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, hem arribat al final de l'ordre del dia d'aquesta sessió. No ha estat encara fixada la data per a una propera sessió plenària, que els serà comunicada oportunament.

S'aixeca la sessió.

(*S'aixeca la sessió quan manquen dos minuts per a les deu de la nit.*)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes del cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
 - 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament complimentada.
 - 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
 - 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.
-

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

(Nom)

carrer, núm.

telèfon; població

districte postal

desitja subscriure's al DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de fins al 31 de desembre de 198....

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198.... envia per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes.

..... de de 198....

Signatura.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3.

PARLAMENT DE CATALUNYA

L'OBRA LEGISLATIVA 1932-1939

Edició i estudi introductori a cura
d'Ismael E. Pitarch

Prefaci
del M. H. Sr. Heribert Barrera
President del Parlament de Catalunya

PUBLICACIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
BARCELONA
1981

Recopilació de les lleis aprovades pel Parlament de Catalunya durant el període de 1932-1939, reproduïdes en facsímil i ordenades per matèries. Estudi introductori sobre la funció legislativa al Parlament de Catalunya.

Format 210x310 mm

425 pàgines

Relligat en símil pell i daurats, amb sobrecoberta a 4 tintes.

De venda a la Majordomia del Palau del Parlament, i a les llibreries següents: Barcelona: Ballester, Bosch, Hogar del Libro, Llibreria de Ciències Mèdiques i Jurídiques i Porter.— Girona: Llibreria 22.— Lleida: Urriza.— Madrid: Llibreria Marcial Pons.— Mataró: Llibreria Robafaves.— Tarragona: Vyp.— Vic: La Tralla.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Secció de Publicacions del Parlament de Catalunya, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, Barcelona - 3. Telèfon 300 64 13. Subscripció anual: 1.500 pessetes. Número solt: 40 pessetes.

Impress per Multitext, Diputació, 113-115, Barcelona - 15.

Dip. Leg.: B.27966/80

